

LJUSTEKNIKENS GRUNDER

DEL TVÅ

Innehåll: 2.1 Inledning. 2.2 Aspiranternas problem. 2.3 Formativt tänkande. 2.4 Automatiska antaganden. 2.5 Förvrängning av esoteriken genom formativt tänkande. 2.6 Motmedel mot fantasins överhandtagande. 2.7 Begreppsklarhet. 2.8 Mera om tankeredskap. 2.9 Invokationens och evokationens verkliga betydelse. 2.10 Ljusteknik: vad, hur, varför och för vilka? 2.11 Mystik och esoterik. 2.12 All esoterik är skicklighet i handling. 2.13 Det nya försöket att lära ut ljustekniken exoteriskt. 2.14 Ljusteknikens roll i medvetenhetsutvecklingen. SÄRSKILDA ÖVNINGAR I LJUSTEKNIK: 2.15 Frömeditationer.

2.1 Inledning

¹I Del Ett stod ljustekniken som sådan i centrum för uppmärksamheten. I här föreliggande Del Två skiftas denna till ljusteknikens utövare.

²Vilka är då dessa utövare? Vad kännetecknar dem? Några väsentliga fakta:

³Ljusteknikens utövare är antingen lärjungar till planethierarkin eller aspiranter på detta lärjungaskap.

⁴Planethierarkin är ett kollektiv av monader, vilka lever permanent självmedvetna och gruppmedvetna i de fyra högre solsystemvärldarna, 43–46.

⁵Dessa fyra högre världar är ljusvärldar i förhållande till de tre lägre solsystemvärldarna, 47–49, såsom mörkervärldar.

⁶Talet om ljus avser den förståelse, kunskap, vishet, enhet, vunna förmåga att leva i enlighet med livslagarna etc. som är verkligheten, själva livet, i dessa fyra högre världar, medan snarare motsatsen till, avsaknaden av, bristen på allt detta goda är verkligheten i de tre lägre världarna.

⁷För att uttrycka det enkelt kan man säga att planethierarkins medlemmar är ljusvarelser som lever i ljuset, medan människorna är mörkervarelser som lever i mörkret.

⁸Ett äldre namn på planethierarkin är ”samfundet av inlysta och organiserade intellekt”.

⁹Aspiranterna och lärjungarna – av lärjungarna åtminstone de yngre – innehar en mellanställning. De är ännu inte ljusvarelser, har ännu inte inträtt självmedvetet i värld 46, lägsta ljusvärlden, men de är inte helt och hållet mörkervarelser, även om de lever i mörkervärldarna.

¹⁰Man kan säga att aspiranterna och de yngre lärjungarna är individer, som strävar att bli ljusvarelser och därunder hjälper sina bröder och systrar i mörkret att också bli ljusvarelser med målet att vi alla skall förenas i ljuset, i de högre världarnas kollektivväsen.

¹¹När denna strävan beskrivs såsom en vandring längs en brant och svår väg beströdd med törnen, riktas uppmärksamheten onödigtvis på det yttre, som om hindren för uppstigandet låg utanför vandrarna själva. Men de svåraste och viktigaste hindren har de inom sig själva.

¹²Ju klarare deras uppfattning om dessa hinder, ju bättre deras förståelse av dem, ju effektivare deras arbete med att övervinna dem, desto snabbare och lättare blir deras uppstigande. Det är om dessa hinder, som mycket i denna Del Två skall handla.

¹³Vad hindrar dem att bli sådana ljusvarelser, som kan leva självmedvetna och gruppmedvetna i högre världar? Icke så mycket det mörker som omger dem i lägre världar som det mörker, den sömn, de alltjämt bär inom sig själva och alltjämt låter härska över ljuset, vaketheten, inom dem: okunnighet, felande förståelse, felaktiga inställningar, negativ emotionalitet, brist på essentiala egenskaper och därav beroende hat, rädsla, egoism etc.

2.2 Aspiranternas problem

¹Detta kapitel handlar om aspiranternas problem, men inte så mycket deras vanliga mänskliga problem som deras problem i förhållande till ljustekniken, esoteriken – det mörker inom sig de måste övervinna för att inte bara nå ljuset utan även bli det: byta slaveriet under identi-

fieringen med förstajagets mekaniska och automatiska funktioner mot friheten att vara ständigt i självmedvetenheten och gruppmedvetenheten.

²Aspiranternas två största hinder är vanligen bristen på modet att våga och oförmågan att rätt bedöma medmänniskorna.

³Ytlighet i bedömningen: "Man måste skilja på masken (rollen), personligheten och jaget. Personligheten förändras i olika levnadsåldrar. Masken kan vara olika i olika levnadslägen, olika förhållanden, bland olika människor. Den 'välvilliga' individen kan vara innerst oförsönlig. Den 'hårda' kan vara i grunden välvillig o.s.v. i oändlighet." *Livskunskap Två* 10.3.3

⁴Aspiranter är vanligen ivriga att värva andra till att studera hylozoik och annan esoterik. Men för att kunna på ändamålsenligt sätt införa andra i studiet måste de dels äga tillräcklig urskillning ifråga om individers lämplighet för detta studium, dels själva behärska ämnet tillräckligt. Om de inte har denna urskillning och inte nöjaktigt behärskar ämnet, är risken stor att de värvar, inte till esoteriken, utan till sin egen missuppfattning av denna.

⁵Aspiranten tror sig ha gjort ett "fynd" i en människa, som visar intresse för esoterik och hylozoik. Men oftast är detta intresse av ytligaste beskaffenhet. Aspiranten måste gå djupare, söka uppfatta orsakerna, motivet, till det visade intresset. Vanliga människan ser endast verkningarna, effekterna. Esoterikern måste lära sig uppfatta orsakerna. Motivet för intresset kan vara radikalt olika hos olika individer, som visar samma grad av intresse.

⁶Värdering är nödvändig. Att värdera betyder att inte ställa allt på samma nivå. Otillräcklig värdering beror på dels sömn, dels bristfällig förståelse. Boten är studium, alltså kunskapsförvärv, och arbete med medvetenheten. I arbetet med medvetenheten ingår även reflektion (meditation och kontemplation) på det i studiet inhämtade, ty aspiranten uppmanas att använda hylozoiken och allmänna esoteriken såsom meditationsföremål.

⁷En viktig insikt för aspiranten är den om att han ännu inte har de redskap han behöver för att rätt bedöma det han i esoteriken får lära sig eller i varje fall har dylika redskap endast ofullständigt utvecklade, varför han mekaniskt och automatiskt brukar de redskap han vant sig vid att använda i det exoteriska, vilka därför måste leda honom vilse och ge upphov till om dömesfel. Han har inte dessa redskap, ty hade han dem, vore han redan lärjunge.

⁸Aspiranten gör därför klokast i att inte hitta på egna sätt att tjäna mänskligheten och verka i denna, utan i stället göra sig nyttig på de områden som beprövade lärjungar redan öppnat för tjänandet.

⁹Om aspiranten har psykologiska hämningar, såsom blyghet, rädsla, brist på självtillit, osäkerhet, osjälvständighet etc., skall han betrakta dylikt såsom hinder i arbetet bland människorna och för människorna. Med "som-om"-övningar kan han övervinna dylika hinder, om han lyckas att tillräckligt avidentifiera sig från dessa. Ett förstadium är att vid självakttagelse betrakta dem såsom främmande ting tillhörande icke-jaget, falska personligheten. En viktig regel härvid: gör det du är rädd för och du övervinner rädslan.

¹⁰Osårbarhet är en absolut nödvändig egenskap. Den som är sårbar, den som kan känna sig "kränkt", ger därmed andra makten över sig. Osårbarhet förutsätter fysiskt, emotionalt, mentalt mod.

¹¹Osårbarhetens fyra pelare eller bärande insikter: 1) Insikten att känslan av att vara sårad är en känsla, alltså en illusion, en automatisk och mekanisk reaktion hos ett obeständigt skenjag. 2) Insikten att känslan av att vara sårad icke är någon egenskap som hjälper mig att utveckla medvetandet, tvärtom hindrar mig. 3) Insikten att känslan av att vara sårad är onödigt lidande. 4) Insikten att känslan av att vara sårad icke är ett tillstånd hos det verkliga jaget eller "själen". Korollarium: Jag kan icke vara närvarande, vaken eller medveten och samtidigt känna mig sårad.

¹²Patañjali: Att inför andra människor och deras olika förhållanden odla fyra egenskaper leder till inre frid och avklarnat lugn: medglädje inför andras lycka, medkänsla inför andras olycka, glädje inför andras förtjänster, icke-beaktande inför andras fel.

¹³Confucius: Är icke det en verkligt värdefull människa, som aldrig misstänker att någon bedrar eller missförstår henne men som omedelbart förnimmer, när så är fallet?

¹⁴Det gäller att vara i kärnan, stå fast i det innersta av en själv, det närmast jaget, som är lugnt, stilla, tryggt, modigt, visst, orubbligt. Bara lättja och glömska hindrar. ”Måste arbeta hårt, men varför är det så svårt?” Svar: Därför att det gör ont i falska personligheten. Alltså går det inte utan tilltagande icke-identifiering med falska personligheten, det vill säga allt det i förstajaget som är obrukbart för medvetenhetsutvecklingen, tilltagande beslutenhet att ”tycka om det som den inte tycker om”.

¹⁵Genom att tänka sanning, forma sitt tänkande efter verkligheten och dess faktorer, kan aspiranterna i tanken övervinna egna begränsningar, hinder de har inom sig själva.

¹⁶Studiet måste göras intensivare och effektivare. De flesta studerande nöjer sig med studium på en alltför låg nivå av förståelse. Därmed undgår dem många verkliga samband mellan olika esoteriska och hylozoiska fakta. Det är genom att upptäcka allt fler verkliga samband, som de studerande aktiverar sitt inaktiva högre mentala (47:5) och därefter dettas förbindelse med det kausala (47:3). Systemförståelse (som är effektiv först i 47:5) innebär att först se dessa verkliga samband, därefter se deras logiska nödvändighet.

¹⁷Ofullständigt bemästrande av hylozoiska mentalsystemet medför inmängning av fiktioner, felaktiga åsikter. Vår alltmer fullständiga bearbetning medför däremot en tilltagande förmåga att utmönstra fiktioner vi tidigare hyst. Detta får till resultat att vårt tänkande blir alltmer verklighetsbestämt, allt sannare. Däri ligger att förbindelsen med det kausala blir allt lättare. Det kausala kan inte aktiveras av det slags mentaltänkande som är identifierat med fiktioner. Däremot kan det aktiveras av ett annat slags mentaltänkande, nämligen det som först lärt sig behärska hylozoikens mentalsystem och sedan använder det för att självaktivt rensa ut fiktioner. Mentaltänkandet är då i harmoni med kausaltänkandet; de båda aktiviteterna är då matematiskt att likna vid två vektorer löpande i samma eller nära nog samma riktning. En annan bild, ännu mer träffande, eftersom den är nära nog exakt, är den av resonans. Resonans är ett betydelsefullt allmänt energifenomen, som uppträder överallt och i de mest skiftande former. Om exempelvis två välstämda gitarrer placeras i motsatta hörn i ett och samma rum och en sträng slås an på den ena gitarren, kan man höra en svag ton från motsvarande sträng på den andra gitarren. På liknande sätt gäller att, om mentaltänkandet ansluter sig mycket nära till kausalmedvetenheten, är välstämt efter denna, det kan motståndslöst upptaga och återge dess vibrationer, yttrande sig i det mentala såsom mottagande av kausalidé.

¹⁸I förberedelsen ingår att aspiranten uppmanas till studium av vissa ting, många ting, vilkas betydelse han ej inser och vilka han kan tycka vara onödiga, belastande och rentav kanske ”tråkiga”. Men de har likväl sin betydelse, som han inser först senare, när han själv kan sätta in dem i sina rätta sammanhang. Han måste därför övervinna den vanliga mänskliga automatiska tendensen att värdera saker efter deras förmåga att omedelbart tillfredsställa begären. Han måste kunna skjuta det mekaniska kravet på begärstillfredsställelse på framtiden. Förmågan att göra detta ingår i det som kallas mognad.

¹⁹Tre problem: formativt tänkande och formativt tal, negativa emotioner och inbillning (illusioner), i synnerhet negativ inbillning.

²⁰Aspirantens problem: subjektivism, självcentrering, självupptagenhet, upptagenhet med det lilla olyckliga självet. Lösningen på allt detta är förvärv av sinnet för proportioner, tjänandet av något större och ständigt betraktande av det högre, av målet. Aspiranten uppmanas att bryta identifieringen med lägre och obetydliga ting genom att rikta uppmärksamheten på högre och väsentliga. Det är bland annat därför aspiranten uppmanas att inte bara studera kunskapen utan även sig själv.

²¹Subjektivismen framkommer också i vissa aspiranters inställning till skolregler: ointresse för dem, icke-iakttagande av dem, grundlösa tron att de är befriade från att tillämpa dem. Intresset för skolregler, vilja att iakttaga dem är ett av de drag som skiljer antagna lärjungar

från aspiranter. Skolregler upphör inte att gälla bara därför att man struntar i dem.

²²Eftersom det inte finns någon enbart teoretisk esoterik utan all esoterik måste även vara praktik, finns det ingen esoterikstuderande som icke även måste vara aspirant på lärjungaskapet under planethierarkin, ty hur kan den, som är nybörjare i något han vill lära sig bemästra, avstå från att söka deras undervisning och ledning som redan bemästrat det?

²³Aspirantskapet skall från första början kännetecknas av övning i självkontroll, självstudium och hängivenhet för Augoeides.

²⁴Aspiranten är den som begriper, förstår, gläds åt, attraheras av esoterisk undervisning. Han kan rätta eller kasta av sig felaktiga åsikter eller slutsatser i samma mån som han får dessas felaktighet påpekad för sig. Men han bör sträva efter att uppnå det tillstånd, där han kan genom egen insikt draga de riktiga slutsatserna. Hans fråga bör vara: Hur når jag detta? Hur går jag från det passiva tillståndet till det aktiva?

²⁵Aspirantens arbete med sig själv och i gruppen med pytagoreiska aktiveringsmetoder är grunden; tillämpningen är sedan emotional-essential och mental-kausal och avser dels förvärvet av de tolv essentiala egenskaperna, dels förnuftsutveckling innebärande övervinnandet av det formativa tänkandet och förvärvet av perspektivtänkande (47:5), systemtänkande (47:4) och begynnande kausal intuition (47:3). Det mesta av detta måste aspiranten ha undanjort, innan han kan antagas till lärjunge.

²⁶Om aspiranter ännu ej är tillräckligt stadgade, ännu ej tillräckligt rotade i kunskapen för att ha den rätta inställningen till den, saknar de vanligen också den rätta inställningen av tacksamhet, ödmjukhet, vördnad. Sådana kan släppa taget om undervisningen på grund av någon ovidkommande struntsak såsom konflikt mellan personer eller upphakning på lärarens personlighet. Aspiranterna tillsägs därför att övervinna den mekaniska personligheten, inte låta sig styras av den. De kan vinna tillräcklig klarhet bara genom att ställa frågan: Det som vill få mig att släppa taget, ligger det i arbetspersonligheten eller i den falska personligheten?

²⁷Det grekiska ordet "metania" översätts vanligen med "ånger", "botgöring" men betyder snarare "omtänkande", "ändring av inställningen", byggda på förståelse, ty denna är det i sammanhanget enda väsentliga. Metania betyder: om man har upphöjt sig, ansett sig och sitt större och viktigare än kunskapen och dess förmedlare och därför vänt dessa ryggen, måste man, om man vill komma tillbaka till undervisningen, först ödmjuka sig, medvetet besegra denna skadliga självhävdelse. Metania är ett viktigt redskap för övervinnande av förstajagets segt rotade egenskap av självrättfärdigande, ett övervinnande utan vilket ingen blir ett andra-jag. Svarta prästerskapets medlemmar i Atlantis saknade förmåga av metania, och därför gick det som det gick, inte bara för dem utan även för övriga mänskligheten, utom det fåtal som stod på de godas sida, gjorde metania för de onda och därför kunde räddas; detta är en av grunderna till att lärarna alltsedan dess framhåller att metania icke kan undvaras.

²⁸Att säga "jag", "mig" och "mitt" om mycket obetydliga saker är att icke minnas nerdimensioneringen, är att taga skuggbilden för verkliga väsendet.

²⁹När aspiranter eller yngre lärjungar, som icke är 46-jag eller ens kausaljag, tror sig kunna utöva esoteriskt helande, esoterisk astrologi etc., visar de sin oförmåga att inse "rätt tid, rätt plats, rätt människa".

³⁰Kritik av uppfattningar, missuppfattningar, är inte kritik av de personer som tillfälligtvis hyser dessa. Den som fått syn på något högre, har ett särskilt behov av att frigöra sig från ett lägre och då att gå ganska strängt till rätta med detta lägre hos sig själv. En dylik individ kan ha stor hjälp och glädje av motsvarande kritik, som en annan individ, som just är inne i processen av att identifiera sig med detta lägre, finner fränstötande och "omöjlig". Olika människor står inte på samma nivå och befinner sig inte i samma skede av identifikations- och frigörelseprocessen.

³¹En skillnad mellan yngre och äldre aspiranter består i att yngre behöver ständiga påstötningar för att arbeta, medan äldre är självaktiva utan behov av yttre påverkan. Dessa äldre kan

därför i sin tur vara ledare för, påstötare på yngre.

³²Aspiranten måste kunna taga emot avslag. Det gör han genom insikt att det bara är undantagsvis han sätter in all sin bästa kraft när det verkligen gäller, att det ligger i hans eget djupare intresse att allt oftare göra sitt yttersta, ty ingen når målet med halvhjärtade insatser.

³³Aspiranten måste kunna taga emot rättelse. Det gör han genom att övervinna identifieringar, i detta fall identifiering med egna fel.

³⁴Aspiranten måste övervinna självrättfärdigande. Det gör han genom att ställa sig på de äldres sida i kampen mot det sämre inom honom själv.

³⁵Den tid är nu förbi, då det räckte med att aspiranten hade nått kulturstadiet, var ett högre emotionaljag (48:3) men lägre mentaljag (47:6). I nya tidsåldern fordras det att aspiranten antingen är ett högre mentaljag eller på god väg att bli det, det vill säga åtminstone har förståelse för perspektivtänkandet (47:5) och är i färd med att erövra det. Detta sammanhänger med att fordringarna för lärjungaskapet har skärpts: för att bli antagen till lärjunge måste aspiranten numera stå på gränsen till att bli ett kausaljag, alltså äga begynnande kausalmedvetenhet (47:3), och detta förutsätter att både perspektiv- (47:5) och systemtänkandet (47:4) är utvecklade.

³⁶”Före år 1925 voro fordringarna för lärjungaskap icke så höga. Lärjungen kunde under sömnen i sitt emotionalhölje uppsöka läraren. Det torde behöva påpekas, att de i teosofiska kretsar fortfarande härskande föreställningarna om kvalifikationerna för lärjungaskap numera äro missvisande. Kraven ha skärpts i och med att planethierarkien överflyttat från kausalvärlden till essentialvärlden. I och med att esoteriska kunskapen fått offentliggöras och därmed blivit ’allmän egendom’, ha kulturella i ökad utsträckning fått möjlighet att befria sig från härskande fiktionssystem och antalet individer, som kunnat förverkliga sina latent möjligheter, ökat i tusental. Även detta nödvändiggjorde drastiska åtgärder från planethierarkiens sida: höjandet av fordringarna för lärjungaskapet. Mystikerstadiet måste definitivt ha avverkats och aspiranten förvärvat nyktert, sakligt, sunt förnuft med beaktande av alla tre verklighetsaspekterna, icke leva endast i medvetenhetsaspekten. Slut med emotionalmedvetenhetens expansion i oändligheten. Slut med fantasiutsvävningarna i emotionalvärlden. Slut med antaganden utan erforderliga fakta.” *Livskunskap Ett* 4.6.14

³⁷Kommentar till ovanstående: Det är inte bara det att planethierarkin flyttat till en högre värld. Också aspiranterna måste kunna vara aktiva i en högre värld. Om de kan vara aktiva bara i fysiska och emotionala världarna, skiljer de sig inte från mänskligheten i stort; de måste alltså vara självaktiva även i mentalvärlden. Om lärjungarna kan vara aktiva bara i mentalvärlden, utöver fysiska och emotionala världarna, skiljer de sig inte från aspiranterna; de måste alltså kunna vara självaktiva även i kausalvärlden. Om de invigda kan vara aktiva bara i kausalvärlden, skiljer de sig inte från lärjungar i gemen; de måste alltså kunna vara självaktiva även i essentialvärlden (46).

³⁸Vad innebär aspirantens förmåga att vara självaktiv i mentalvärlden? Att självaktivt söka och tillgodogöra sig verklig kunskap. Att självaktivt rensa ut illusioner och fiktioner ur det egna systemet. Att självaktivt, utan påtryckning av andra, arbeta med den egna medvetenhetsaktivering. Att självaktivt, på ändamålsenligt sätt föra ut kunskapen till andra. Att göra nytta på det valda området för tjänande. Att göra nyttigt arbete på linje tre. Och mycket annat.

³⁹Aspiranten måste ha genomskådat och övervunnit moralismen, så att han alltid skiljer mellan det sakliga och det personliga. Han måste ha insett och handla efter insikten att människor, som han mekaniskt, reaktivt (”spontan”) ogillar, kan ha rätt i sak och vara väl så dugliga i den funktion de har att fylla och omvänt att människor, som han mekaniskt, reaktivt tycker om, kan ha fel i sak och vara alldeles olämpliga. Aspiranten måste också anstränga sig att övervinna det stadium, där han tar parti för någon eller några av gruppens medlemmar mot de andra. Han får inte utesluta någon av dem ur sin kärleksfulla förståelse.

⁴⁰Aspirantens uppgift är att bygga falska personlighetens raka motsats, nämligen arbetspersonligheten, som ”tycker om det som den inte tycker om” och kännetecknas av att inte

avvika från vägen. Arbetspersonligheten hjälper honom att minnas vägen, vandrandet och målet, medan falska personligheten söker få honom att glömma dem.

⁴¹Mera vidsträckt objektiv medvetenhet kan människan inte förvärva, förrän hon visar att hon verkligen behöver den, efterfrågar den. Och detta gör hon genom att vända sig bort från subjektivistiska synsätt, ideologier, trosläror, genom att sträva efter objektivitet och värdera verklighetskunskap långt över tro, subjektivism och emotionalism. Detta är blott ännu en sida av invokationens och evokationens vetenskap eller ”Bed, så skall ni få! Sök, så skall ni finna! Klappa på, så skall det öppnas för er!” Det är också en sida av principen ”funktionen skapar organet, icke tvärtom”.

⁴²Bland det viktigaste av det som skiljer den antagne lärjungen från aspiranten är att han fått en inblick i planetregeringens plan, och därför har vilja och förmåga att arbeta i enlighet med denna. Denna inblick, denna vilja och denna förmåga är visserligen små hos yngre lärjungar i jämförelse med motsvarande hos äldre, invigda, kausaljag, 46-jag och ännu högre jag, men den viktiga skillnaden är lärjungens förståelse att egna önskemål och engagemang måste stå åt sidan för verkligt hierarkiskt arbete. Aspiranten har alltså svårighet med att övervinna individualism, subjektivism, separatism, fascination för och fastsittande i egna projekt. Han förbereder sig effektivt för lärjungaskapet i samma mån som han övervinner dessa hindrande läsningar.

⁴³För att komma ifråga för lärjungaskapet måste aspiranten stå i medveten förbindelse med Augoeides. Detta förklaras bland annat med att Augoeides alltid är den förste läraren och att därför medvetna förbindelsen med Augoeides och medvetna mottagandet av hans ledning är två av förutsättningarna för kontakten med ”andre läraren”, 45-jaget i planethierarkin.

⁴⁴Kontakten med Augoeides förutsätter att aspiranten är självmedveten så mycket som möjligt. Sporadiska, kortvariga ansträngningar med långa stunder av omedvetenhet och glömska däremellan duger inte. Ett av aspirantens första krav på sig själv är att övervinna den lättja, kraft- och viljelöshet som medför att han inte gör tillräckliga ansträngningar för att vara självmedveten många gånger om dagen och varje dag flera längre stunder. Det finns inga förutsättningar för Augoeides att kontakta en människa, som i stort sett bara sover. Augoeides är ett medvetet väsen, är ständigt vaken; människan kan nå kontakt med honom bara i den mån hon blir honom lik, bara i tillstånd när hon själv är vaken. Lika kännes bara av lika.

⁴⁵Sūtra 1:29 i Yogasūtraerna: ”Därav erhålls individualmedvetenheten och hindrens undanröjande.” Detta syftar tillbaka på sūtra 1:23: ”Genom hängivenhet för Herren.” ”Därav” = av hängivenheten för Augoeides. Betyder: kausalmedvetenheten kan icke förvärfvas utan hängivenheten för Augoeides. Märk att för Patañjali individualmedvetenheten är lägst kausalmedvetenhet!

⁴⁶Kontakt med Augoeides är absolut nödvändig för arbetet med att utveckla medvetenheten. Tag emot ledningen, så får du hjälp till att undanröja hindren för medvetenhetsutvecklingen!

⁴⁷Sträva alltid utöver din nuvarande nivå! I ljustekniken finns intet stillastående. Den som icke stiger, måste sjunka.

⁴⁸Tacksamhet: Varje gång man minns sig själv tacka Augoeides, eftersom det var han som gjorde det möjligt.

2.3 Formativt tänkande

¹Formativt tänkande är det mest mekaniska slaget av tänkande. Dess egentliga och ändamålsenliga arbete består i att registrera: intryck, minnen och associationer. Detta är allt det normalt bör göra, det vill säga när högre delar av tänkandet sköter sitt arbete. Formativa tänkandet bör aldrig *svara* på frågor som bäst besvaras av högre slags tänkande, det bör aldrig försöka lösa dettas problem, och det bör aldrig besluta något. I verkligheten är det tyvärr alltid redo att besluta, och det svarar alltid på alla slags frågor på ett mycket inskränkt och begränsat sätt, med färdiglagade fraser, slanguttryck och politiska slagord. Alla dessa och många andra inslag i våra vanliga reaktioner är verk av tankecentrets mekaniska del.

²Det är alltid möjligt att känna igen formativt tänkande. Till exempel kan formativa tänkandet räkna bara till två. Det fungerar mekaniskt med dikotomier (tudelningar), delar allt i två absoluta motsatser: man är antingen ”arbetare eller borgare”, ”antirasist eller rasist”, ”demokrat eller antidemokrat” och så vidare. Alla den moderna tidens slagord beror på formativt tänkande, och inte bara slagord utan också alla populära teorier. Populära slagord i alla tider är formativa. Man känner lätt igen formativt tänkande människor på att de alltid argumenterar medelst slagord och att de, om de möter verkligt intellektuellt motstånd, bara kan upprepa samma slagord ideligen.

³Vad identifieringar är i det emotionala, det är formativt tänkande i det mentala. Exempel är automatiska identifierandet av delen med helheten, första steget med hela resan, första intrycket av en människa med människan. Exemplet kan mångfaldigas obegränsat.

⁴Formativt tänkande är det mentala så att säga ”förvalda läge”, som gång på gång måste väljas bort genom jagets, monadens, avsiktliga mentala beslut. Fattar monaden inte dessa avsiktliga beslut, gör höljena enligt förvalt läge, det vill säga människan tänker formativt.

⁵Det finns ett viktigt emotionalt element i formativt tänkande. Detta framträder när det formativa tänkandet rör sig i en cirkel från fysisk erfarenhet till emotional reaktion och från emotional reaktion till fysiskt tal, varvid det avsiktliga mentala är bortkopplat ur kretsen.

⁶”Med sitt oeftergivliga krav på sunt förnuft hos lärjungarna ville Buddha dels uppöva deras mentalmedvetenhet och omdömesförmåga, dels befria dem från beroendet av det emotionala, dels göra dem till självständigt tänkande individer, så att de icke skulle bli hjälplösa offer för sin lättrogenhet, dels lära dem vägra tro på egna hugskott, något de flesta ockultister icke kunna, när ingivelsen är för stark. Det var enligt Buddha bättre att vara skeptiker än dogmatiker, bättre tvivla än tro på sådant man icke kunde både begripa och förstå (i detalj förklara). Detta är en av esoterikens fundamentalsatser.” *Livskunskap Tre* 6.14.3

⁷Kommentar till ovanstående: Att ”ingivelsen är för stark” innebär att den emotionala impulsen att tro på det som känslan finner attraktivt, suggestivt och fascinerande inte kan övervinnas med det mentala, så länge som detta självt är känslotänkande, ty ett lägre kan icke övervinnas med sig självt utan enbart med ett högre. Känslotänkandet och det formativa tänkandet kan övervinnas bara med högre slags tänkande, perspektivtänkande fullrustat med fakta.

⁸Formativt tänkande kännetecknas av att icke beakta de förutsättningar som sammanfattas med ”rätt tid”, ”rätt plats”, ”rätta människor”. På exempelvis frågan om ett visst samhällsskick är gott eller dåligt har det ett färdiglagat svar, som lyder ”gott” eller ”dåligt”, utan vidare kvalifikation eller modifikation, utan något som avspeglar insikten att allt måste sättas i relation till människorna, deras förståelse, förmåga, utvecklingsstadier. Det formulerande tänkandet skulle i stället säga: ”Med människor på lägre utvecklingsstadier blir alla samhällsskick, också det teoretiskt sett mest ideala, missbrukade och urartade; med människor på högre utvecklingsstadier blir också ett dåligt samhällsskick gradvis förbättrat för att till sist fungera väl i enlighet med människornas högre förmåga.”

⁹Formativa tänkandet förväxlar ständigt och ideligen begreppen (idealen) och de verkligheter begreppen står för. Typiskt för anhängare av alla slags ideologier och teologier är till exempel förnekandet av att det skulle kunna förekomma brottslighet eller missbruk inom området för deras ideologiska maktutövning: ”Det kan inte förekomma några kränkningar av individens frihet under marxismen, eftersom marxismen till sitt själva väsen handlar om individens frigörelse från alla förtryckande makter.”

¹⁰Formativa tänkandet tar delen för helheten och då vanligen den mest synliga, mest uppenbara delen, den som först möter ögat och därför ofta är den minst väsentliga. Exempelvis utgår den oreflekterat från att den publicerade delen av hylozoiken är hela läran.

¹¹Allt som formativa tänkandet ”kastar i samma låda” fattar det såsom varande samma sak, inser ej att detta ”kastande i samma låda” bara är en första grovsortering och att det verkliga tänkandet börjar först därefter, med bedömandet av varje elements relation till lådan och till

de andra elementen och kastandet av några saker ytterligare en gång eller rent av flera gånger, nämligen i andra lådor.

¹²En karakteristisk yttring av formativt tänkande är automatiska antaganden. Dessa avhandlas i ett kapitel för sig.

¹³Formativt tänkande är också dels oförmåga inse att ett och samma ord kan avse olika saker, dels oförmåga att inse det större sammanhanget, tendensen att taga allt som sägs såsom isolerat, utan samband med annat.

¹⁴Vad beror det formativa tänkandet på? Mänsklighetens överväldigande flertal lever hela sitt liv med enbart formativa apparaten och berör aldrig andra delar av sitt tankecentrum. För alla omedelbara behov i livet, för att mottaga A-inflytanden och svara på dem, är formativa apparaten alldeles tillräcklig. Den mekaniska utvecklingen har så att säga nöjt sig med att föra människan upp till den nivå att hon kan reda sig i detta slags liv. Den individ som vill högre, som vill utveckla medvetenheten, måste göra egna förnuftsansträngningar, kan inte lita till det som är honom givet såsom en mekanisk funktion. Medvetenhet kan fås att växa bara ur medvetenhet.

¹⁵Formativa tänkandet är oförmåga att tänka tanken till slut på grund av det mekaniska, som inte varar, som klipper av mitt i och som omedvetet, viljelöst flackar till något annat. Riktat, kontinuerligt tänkande är monadens aktivitet, formativa tänkandet är höljenas mekaniska aktivitet. Ge akt på motsatsparen:

odödligt	dödligt
monad	hölje
riktad uppmärksamhet	mekanisk, flackande uppmärksamhet
formulerande tänkande	formativt tänkande
ljus	mörker

¹⁶Varför är det nödvändigt att genomskåda och frigöra sig från formativt tänkande? Därför att formativt tänkande är ett avgjort hinder för kausalmedvetenhetens aktivering och för vissa människor det allvarligaste hindret. Att söka aktivera det kausala (47:3) utgående från formativt tänkande (47:6,7) är lika verkningslöst som att söka aktivera det essentiala (46:7) utgående från det lägre emotionala (48:5-7).

¹⁷Energiaspekten i detta måste beaktas. Kvalitativt alltför låga energier har ingen som helst effekt ifråga om att aktivera högre slag av inaktiv medvetenhet.

¹⁸Varför är det nödvändigt att iakttaga eget formativt tänkande? Därför att det är genom att iakttaga en egen mekanisk emotional eller mental funktion som man avbryter eller åtminstone försvagar identifieringen med denna och därför att man för att frigöra sig från eget formativt tänkande först måste upphöra med att vara identifierad med detta. Så länge man är identifierad med sitt formativa tänkande, så länge man *är* detta tänkande, är ingen kontakt med det kausala möjlig. Beviset för att man är i färd med att frigöra sig från eget formativt tänkande är att man börjat iakttaga det, och har man börjat iakttaga det, så har man också redan samlat ett antal exempel på det, konkreta exempel hämtade ur egen erfarenhet.

2.4 Automatiska antaganden

¹Dagligen och stundligen sker det automatiska antaganden i våra mekaniska höljesfunktioner, automatiska känslö- och tankeomdomen, tolkningar, försanthållanden om sådant vi inte vet eller ens kan veta. Det gäller att urskilja detta mekaniska babbel och få det att tystna. Detta sammanhänger med vad som sägs i element 28 av *Ljusteknikens långa tanke, del ett*, "oavsiktlig, mekanisk verksamhet i det emotionala och mentala är principiellt av ondo och skall hämmas", alltså när man inte tänker eller känner avsiktligt eller medvetet, skall stillhet råda. Det är dessa automatiska antaganden, som är grunden till alla våra misstag, våra vanföreställningar, falska

livsvärden etc. Antaganden uppstår automatiskt och mekaniskt framför allt genom känslassociationer, icke så mycket genom logiskt eller sakligt grundade samhörigheter.

²När man börjar iakttaga sådana automatiska antaganden, betyder det att man själv är en mera medveten iakttagare, att man icke är dessa automatiska antaganden, icke är identifierad med dem. Iakttar man dem tillräckligt mycket, tillräckligt ofta, börjar man kunna se mönster i dem; några få ständigt återkommande strukturer, som bildar grund och orsak till alla dessa antaganden. Efter inträdet i en esoterisk skola är bland det första neofyterna får göra att iakttaga dessa mekaniska processer hos dem själva och genom iakttagelsen avskilja sig från dem. Några typiska dylika automatiska antaganden, som måste bringas till stillhet redan i första början av det esoteriska studiet: 1) neofytens antagande att han kan ställa villkor för studiet, själv bestämma hur, när, var, vilka delar, i vilken ordning han skall få del av undervisningen; 2) hans antagande att hans intresse eller fascination för det han tror vara esoteriskt studium är tillräcklig kvalifikation för detta; 3) hans automatiska skepsis till eller avvisande av vissa saker han får veta men inte själv kan konstatera. De automatiska antaganden som ligger bakom dessa tre är: 1) den ännu oförvandlade människans intensiva självcentrering; hon känner sig verkligen som universums medelpunkt och som om allt existerade för hennes skull; 2) självmärkvärdigheten eller självöverskattningen; det är därför alla esoteriska skolor betonar ödmjukheten, icke såsom en vacker och klädsam dygd utan såsom ett nödvändigt redskap i arbetet och för uppstigandet; 3) allvetenhetskomplexet som intalar honom att om det finns något som han inte kan veta, så kan det bara vara något som ingen annan heller kan veta.

2.5 Förvrängning av esoteriken genom formativt tänkande

¹Man kan icke bedriva esoteriska, hylozoiska studier med formativt tänkande. För att uttrycka det symboliskt: man kan icke inträda i förgården till odödlighetens boning med det som hör till dödens boning. Ett typiskt drag hos formativt tänkande är att det förvränger eller förkastar esoteriska ideer. C-inflytanden, det vill säga direkta inflytanden av esoteriska lärare, kan inte tagas emot av ett intellekt, vari formativt tänkande är rådande.

²Det är en yttring av formativt tänkande att i esoteriska studiernas början urskillningslöst ge sig på de yttersta problemen, de största hemligheterna ("mysterierna"), såsom förhållandena i högsta kosmiska världen eller frågan om hur en första kosmos uppkom. Detta är att icke inse att esoteriska problem inte alla tillhör samma skala utan tvärtom olika högre och lägre skalor och att det därför finns frågor, som vi i vårt nuvarande medvetenhetstillstånd inte ens kan beröra.

³Skalan från mörker till ljus med avseende på – i mörka änden – formativt tänkande, fastnande i definitioner, oförmåga att förstå att samma ord betyder olika saker i olika sammanhang – i ljusa änden – fulländad förmåga att förstå symboler, oberoende av använd terminologi, ett tillstånd där orden är genomlysta av intuitionens ljus. Skalan går från mörker och bokstavstro till ljus och intuition. Den omfattar i mitten begreppsanalysens stadium – ett nödvändigt påpekande. Förstajaget kan nämligen inte begripligt uppfatta kausalintuitionen eller syntesen utan föregående ordentligt – på grundval av verklighetens fakta – utförd analys (begreppsmässig bearbetning). "Synteser" utan föregående verkliga analyser är godtrogenhetens skapelser och mänsklighetens förbannelse.

⁴Med formativt tänkande och flackande uppmärksamhet ser man bara till formerna, materiaspekten. Med av föremålet dragen uppmärksamhet kan man svagt uppfatta den till formerna hörande medvetenheten. Först med formulerande tänkande och riktad uppmärksamhet uppfattar man klart både formen och dess medvetenhetsinnehåll, begreppsinnehåll, och därtill ändamålet, planen (viljeaspekten).

⁵Exempel: Lågt begrepp av "meditation". Med låg uppfattning, formativt tänkande, ser man bara till den yttre formen, "en människa sitter stilla med slutna ögon", vilket är en intetsägande uppfattning, eftersom det väsentliga med meditationen inte ligger i det grovfysiska (49:5-7) och materiaspekten utan i medvetenhetsaspekten och viljeaspekten utöver det grov-

fysiska: Vilka insikter, vilken kunskap och förståelse uppnås? Vilka slags viljeenergier aktiveras? Vilket är ändamålet? När man väl förstått att medvetenhetsaspekten och viljeaspekten är det väsentliga i meditationen och insett att materieförmen är oväsentlig, inser man också att likheter i grovfysiska materieförmen (organismen) är oväsentliga; till exempel är det ingen skillnad i materieförmen mellan en människa som sittande i meditation uppnått högre tillstånd av medvetenhet och vilja och en annan som sittande i samma ställning har somnat och är "alldeles borta" eller "fjantar omkring i emotionalvärlden".

⁶"Energi följer tanken" tolkas så, att det anses betyda att minsta orosvibrationer kan orsaka katastrofer. En dylik uppfattning visar att sinne för proportioner saknas.

⁷Medvetenhetsutvecklingens faktum, gällande i en mycket stor skala, tolkas så att det betyder att det sker ett ständigt framåtskridande, också i minsta skala: "bättre och bättre dag för dag". En dylik uppfattning visar okunnighet om att skalans princip måste tillämpas i allt som gäller medvetenhetsutvecklingen.

⁸Föreställningen att man kan "gå i vägen" för karma, att den människan "måste få lida" eller "jag har rätt till denna kunskap, eftersom jag kommit i kontakt med den". Här föreligger sammanblandning av vetenskapen om livslagar, vilken är möjlig för förstajaget, med förmågan att bedöma dylika lagars tillämpning i individuella fall, vilken är omöjlig för förstajaget, finns först hos andrajaget.

⁹Oförmågan att förstå att det finns sådana som vet något som jag inte vet eller ens kan veta. Detta är omedveten och mekanisk förvissning om att egen nivå av kunskap och förståelse är högsta möjliga nivå. Dylik mekanisk uppfattning visas i frågor sådana som: "Hur kan man veta att det finns 49 atomslag?" osv.

¹⁰Man har en formativ uppfattning om själverinring, om man tror att ens egna första, ganska torftiga erfarenheter av den är "allt", att det alltså inte skulle finnas många, kvalitativt allt högre slag av den.

¹¹Systemtänkandet beskrivs såsom "förmågan att tänka med hela system och icke längre med enstaka begrepp". Emotionaliserat tänkande tenderar – på grund av att det laddar begreppen emotionalt antingen positivt eller negativt –, om det får höra talas om denna motsats, att ladda sitt begrepp om systemtänkande emotionalt positivt och sitt begrepp om begreppstänkande emotionalt negativt och därför förkasta begreppstänkandet, innan det ens lärt att bemästra detta och, utan förståelse för att det inte handlar om att förkasta detta lägre tänkande utan tvärtom bygga på det, vidga det och låta det uppgå i den högre syntes som systemtänkandet i själva verket är.

¹²Det är nödvändigt att genomskåda och övervinna sofismer sådana som "det är meningslöst att tala om att uppnå odödlighet, att inträda i odödlighetens boning, eftersom det inte finns någon död".

¹³Mot detta göres följande invändning. Visserligen finns ingen död i betydelsen att jaget skulle definitivt utplånas, eftersom monaderna är eviga och odödliga, om de så önskar. Men det finns förlust av medvetenhetskontinuiteten, och det är denna förlust som menas med död i esoterisk mening. Bara därför att döden i betydelsen av jagets eller medvetenhetens definitiva upphörande inte finns i hela kosmos, kan man inte avfärda begreppet död. Man måste gå till själva verkligheten, studera denna sådan som esoteriken visar den. Då finner man att det råder en bestämd skillnad mellan förstajaget och andrajaget ifråga om medvetenhetens och jagidentitetens kontinuitet. Så länge monaden är involverad i förstatriaden, måste den förlora medvetenhetskontinuiteten efter inkarnationens slut, så att den i ny inkarnation ingenting vet om sin föregående. Enkelt kan skillnaden mellan förstajaget och andrajaget i detta hänseende sammanfattas med utsagan att förstajaget är medvetet om sin dödlighet, medan andrajaget är medvetet om sin odödlighet.

¹⁴Fyra slag av medvetenhetskontinuitet kan urskiljas: 1) från det ena ögonblicket till det andra – maskinmässighet kontra självmedvetenhet, 2) från dag genom natt till dag, 3) från in-

karnation till inkarnation, 4) från klot till klot (manvantara – pralaya – manvantara): ”’Odödliga’ kallades de, som aldrig mera kunna förlora sin medvetenhetskontinuitet, vare sig vid reinkarnation eller vid solsystemets upplösning.” *Kunskapen om verkligheten* 7.7.7

¹⁵Iakttag hur det formativa tänkandet fastnar i en subjektiv konstruktion, i detta fall om ”död” utan intresse av att anknyta till objektiva verkligheten, medan det formulerande tänkandet går till den objektiva verkligheten och iakttar dennas naturliga distinktioner och kategorier och, vid behov, preciserar och omdefinierar orden i enlighet med dessa.

¹⁶Något liknande fasthållande vid en subjektiv konstruktion mot objektiva verkligheten framkommer i den invändning som några nybörjare i hylozoiken framförde mot det som sägs i KOV 1.6.5 att ”sju är största antalet olika sätt på vilka tre (i ordningsföljd) kunna kombineras”. Dessa kritikastrar påstod att sex vore största dylika antalet och hänvisade därunder till matematiken men bortsåg från diagrammet i anslutning till KOV 2.2.3, vilket visar just hur dessa sju olika kombinationssätt yttrar sig i objektiva verkligheten.

¹⁷”Liksom skolastikens stora misstag var dess övertro på logiken, så lider vår tid av övertro på matematiken. Det är en ny sorts skolastik. Logik och matematik äro endast hjälpmedel. Men därav fås ingen ny kunskap, inga nya fakta, göras inga upptäckter. Varken logik eller matematik finner några ideer.” *Livskunskap Fyra* 7.71.21,22. ”Både logik och matematik äro bearbetningsmetoder, inga upptäcktsmetoder.” *Livskunskap Två* 9.11.1

2.6 Motmedel mot fantasins överhandtagande

¹Våra lärare i planethierarkin har med tilltagande bekymmer iakttagit att den moderna rörelse för spridandet av den tidigare hemlighållna kunskapen om livet och verkligheten, som de igångsatte för nu (2015) 140 år sedan (1875), råkat i oinvidgas, olämpliga ledares händer, så att delar av kunskapen gradvis har bytts ut mot fiktioner, icke olikt vad som skedde efter misslyckandet i Atlantis. Skillnaden mot det som hände i Atlantis är att dessa nutida inkompetenta ledare inte drivs av ont uppsåt, inte utmanar planethierarkins auktoritet. De är välmenande och önskar vara lojala med våra äldre bröder, men de saknar för mycket i kunskap och högre medvetenhet och därför även det som är föreningen av de två, nämligen högre förståelse. Därför har de missförstått väsentliga delar av den tidigare givna undervisningen, inte förmått tolka denna med hjälp av det verktyg vi fått för denna tolkning, nämligen det hylozoiska mentalsystemet; de har till och med avvisat hylozoiken, underlåtit att studera och tillägna sig denna. I stället har de anammat läror som inte är grundade på kausala ideer utan på fantasier, läror som är alldeles verkningslösa såsom redskap för högre medvetenhetsaktivering.

²Våra lärare framhåller de fällor och faror som är förbundna med odlandet av fantasin på kunskapens, förståelsens och förverkligandets bekostnad. Det finns, säger de, ingenting som emotional-mentala fantasin inte falskeligen kan inge sina entusiastiska utövare (votaries). I fantasins förtrollning tror sig den hängivne öka sin kunskap, fördjupa sin förståelse och även förvärva allt högre slag av medvetenhet. Allt detta är dock bara effekter av vitaliserande men illusionsskapande energier från emotionalvärlden. Det är också i emotionalvärlden de möter sina ”mästare” och mottar allsköns ”invigningar”, rent av besöker ”planetregeringen i Shamballa” – allt idel fantasiformer i emotionalmaterien utan förbindelse med verkliga planethierarkin och planetregeringen.

³Inbillning om förståelse är sådana uppfattningar, som uppstår genom tänkande enbart i emotionalmolekylernas mentalatomer, inte i mentalhöljets mentalatomer. Exempel på inbillning om förståelse: 1) tron att medvetenhetens aktivering kan ersättas med manipulation av materien, såsom visualisering av energitillförsel till höljescentra, triadenheter etc.; 2) tron att ”inkommande energier” höjer vår medvetenhet, så att vi slipper allt arbete med att själva göra det; 3) tron att nuvarande nödläge för mänskligheten, vari kaoskrafterna styr och fördärvar allt av värde, ”inte är så farligt” eftersom ”ljusarbetare”, det vill säga människor på högre stadier, inkarnerar i framtiden och ställer allt till rätta; 4) tron att ”det inte är så farligt” om hela jorden

förstöres och mänskligheten förintas, eftersom allt ändå blir bra till sist, då ju det goda slutmålet är garanterat; 5) tron att högre väsen kan göra oss särskilda tjänster, springa ärenden åt oss, sätta skördelagen ur spel för vår skull etc.

⁴Ovan anförda trossatser är ej uttryck för förståelse av esoterik utan blott inbillning om förståelse. De och andra liknande måste därför kunna vederläggas av alla som vill nå förståelse, eftersom förståelse inte bara är försanthållande utan därtill måste innefatta insikten om att det inte kan vara annorlunda och varför, på vilka grunder, det inte kan vara annorlunda. Utan denna insikt vore det ju ingen verklig, logisk, kvalitativ skillnad mellan förståelse och vanlig tro.

⁵Inte heller ljustekniken är skyddad för den fara som består i att inbillning om förståelse får övertag över verkliga förståelsen. Om detta sker, kan en grund därtill vara att ljustekniken praktiseras utan samtidigt arbete på att behärska hylozoiska mentalsystemet.

⁶De bästa motmedlen mot fantasins överhandtagande är tre: studiet av hylozoikens mentalsystem ända fram till bemästrande, arbetet med pytagoreiska metoder för medvetenhetens aktivering – själverinring, själviakttagelse och icke-identifiering – och allt arbete i övrigt med att aktivera det högre mentala – perspektivtänkandet och systemtänkandet. Dessa motmedel är effektiva, emedan de är inriktade på förvärv av förmågor, som inte bara är av högre slag än emotional-mentala fantasin utan även kan framvisas i det fysiska, varför fantasin inte förmår efterbilda dem med sina typiska låtsasversioner, i varje fall låter de som har någon erfarenhet och förståelse av de nyss nämnda tre studie- och arbetsfälten icke lura sig. Därtill måste komma arbete i det fysiska för kunskapens ändamålsenliga spridning bland människorna och arbete för mänsklighetens höjande i vidaste mening. Esoterikstuderande får inte i självgodhet och falsk känsla av överlägsenhet isolera sig i sina studier, som om dessa vore allt; de måste vara ständigt verksamma för det goda, arbeta för det goda i människornas mitt.

2.7 Begreppsklarhet

¹Begreppsklarhet handlar mycket om att använda de rätta kategorierna, att ordna begreppen under sina rätta kategorier. Till exempel för profana vetenskapen begreppet människa till kategorin djur, ”människan är en djurart bland de andra”. Enligt hylozoiken däremot bildar människorna ett eget naturrike, skilt från djurens rike. Att människan till skillnad från djuren äger ett kausalhölje och därför kan vara självmedveten avgör saken. Det är kausalhöljet, som gör människan.

²Vissa begrepp måste finnas i flera olika skalor. ”Odödlighet” är ett exempel. I en mindre skala och i jämförelse med snart upplösta inkarnationshöljen är kausalhöljet odödligt, ty det består genom monadens hela vistelse i människoriket. I en större skala är det emellertid dödligt, emedan det upplöses, när monaden övergår från individuella människoevolutionen till att inträda i kollektiva planetväsendets expansion.

³Närmast ges tjuogoett exempel på för önskvärd begreppsklarhet nödvändiga distinktioner (isärhållanden).

⁴1. Mekaniskt, avsiktligt och medvetet. Mekaniskt är det som sker utan evolutionsmonads eller -monaders styrning, till exempel höljens automatiska funktioner. Avsiktligt är det som sker genom dylika monaders styrning och riktade uppmärksamhet. Medvetet är det som sker genom dylika monaders styrning, riktade uppmärksamhet och samtidiga självmedvetenhet. Avsiktligt och medvetet sammanblandas vanligen. Det mesta som kallas ”medvetet” är det icke, utan på sin höjd avsiktligt, nämligen om det sker med riktad uppmärksamhet men utan självmedvetenhet. Allt medvetet är avsiktligt, men allt avsiktligt är icke medvetet.

⁵2. Emotionalt och mentalt. Det är ytterst vanligt att människor sammanblandar känslor och tankar. Känslor kallar de ”tankar” och vice versa: tankar kallar de ”känslor”. Att hålla isär de två är viktigt framför allt i arbetet mot negativa känslor, ty negativa känslor har intet värde, men negativa tankar, det vill säga negativa åsikter, är ofta nödvändiga.

⁶3. Ändamålsenliga och mekaniska orsaker. ”Det är icke som fysikalisterna tro, att ända-

målsenligheten i naturen är specialfall av medvetlös materias mekaniskt verkande krafter. Det är precis tvärtom: de mekaniskt verkande energierna inom solsystemen äro specialfall av de ändamålsenliga: automatiserade medvetenhetsrobotar, som med osviklig precision utföra sitt för dem lämpade uppdrag.” *Kunskapen om verkligheten* 2.16.5

⁷4. Orsak–verkan, grund–följd, skäl. Grund–följd är ett logiskt sammanhang, orsak–verkan ett kausalt sammanhang. Människor blandar mycket ofta samman orsak–verkan och grund–följd. Om jag till exempel är ute och vandrar i skogen och ser rök stiga någonstans i fjärran, sluter jag därav att det måste finnas en eld. Min slutsats är ett logiskt sammanhang, en förbindelse av de två tankarna ”rök” och ”eld”, vari ”rök” är grunden och ”eld” är följden i mitt tänkande. Men i fysiska världen är elden orsaken och röken verkan. Vi ser alltså att orsak och grund inte skall blandas samman. Tänkandet går från grund till följd och kan arbeta åt båda hållen: sluta från orsaker till verkningar eller från verkningar till orsaker. Eller annorlunda uttryckt: grunden för mitt tänkande kan vara en orsak eller en verkan. I fysiska världen går det däremot alltid bara i en riktning, från orsak till verkan. Från dessa två, orsak och grund, skall skäl hållas klart isär. Skäl är uppfattning eller uppgift om bevekelsegrunden till ett visst handlande. Man kan inte tala om skäl, när det gäller opersonliga skeenden eller oöverlagda handlingar; ordet ”skäl” är ett gammalt ord för ”förnuft”, varav uttrycket ”skällöst djur”.

⁸5. Vad gäller orsaker, grunder och villkor måste nödvändiga och tillräckliga sådana isärhållas. Tre exempel: intresset är ett nödvändigt men icke tillräckligt villkor för esoteriskt studium, studiet av hylozoiken intill behärskning av systemet är ett nödvändigt men icke tillräckligt villkor för utövandet av ljustekniken, riktad uppmärksamhet är ett nödvändigt men icke tillräckligt villkor för självmedvetenhet.

⁹6. Lägre och högre emotionalitet har sitt säte i sakral- och solarplexuscentren respektive hjärtcentret. Lägre emotionalitet motsvarar molekylarslagen 48:5-7, högre emotionalitet 48:2,3 och atomslaget 48:1; atomslagets medvetenhet är dock förbehållen 46-jaget. Emotionaliteten av mellersta slaget, 48:4, utgör en övergångsform, som av det lägre uppfattas såsom högre men av det högre såsom lägre. Den framträder vanligen under emotionalenergiernas överföring från solarplexuscentret till hjärtcentret och kan yttra sig subjektivt och objektivt såsom ånger och metania.

¹⁰7. Civilisation, kultur, humanitet och idealitet. Dessa fyra företeelser representerar fyra successiva utvecklingsstadier hos de människomonader som höjt sig över barbariet. Civilisation och kultur hör till emotionalstadiet, det lägre respektive det högre emotionala. Båda hör i intellektuellt avseende till det lägre mentala, det emotionalt mentala, känslö- och önsketänkandet. Humanitet hör till det högre mentala, det rent mentala, och är i sina högre yttringar mottaglig för kausala ideer. Idealitet hör till det kausala. Eftersom det lägre inte kan förstå och rätt bedöma det högre, kan civilisationsmänniskan inte förstå kultur, humanitet och idealitet, kulturmänniskan inte humanitet och idealitet, humanitetsmänniskan inte idealitet. Mystiken hör till kulturstadiet, esoteriken till högre stadier; därav de okunnigas sammanblandning av esoterik med mystik och religion.

¹¹8. Mystik och esoterik. Skillnaden dem emellan avhandlas i ett kapitel för sig.

¹²9. Begrepp (tanke, föreställning, idé) och beteckning (ord, uttryck, term). Dessa två förväxlas mycket ofta. Denna förväxling hör till samma kategori som den nyss avhandlade förväxlingen av orsak med grund å ena sidan och verkan med följd å den andra. För mental objektiv medvetenhet är skillnaden mellan ord och begrepp uppenbar, varför den mentalt objektivt medvetna människan aldrig blandar dem samman. Varför? Därför att hon ser begreppen såsom former av mentalvärldens materia, medan hon ser orden såsom former av fysiska världens materia. Pytagoreerna har särskilda ord för dessa båda företeelser: *numena* och *fainomena*. I den mån människan blir mentalt objektivt medveten, inser hon också att ord och begrepp är två helt olika saker. Förformning till medvetenhetsaktivering i detta avseende innebär att noga hålla isär ord och begrepp. Att reflektera på skillnaden är med andra ord en

faktor vid aktiveringen av mental objektiv medvetenhet.

¹³10. Förändring och utveckling. All utveckling är förändring, men all förändring är inte utveckling. Utveckling innebär höjning av kvaliteten, förvärv av bättre förmåga eller egenskap, varvid vad som är bättre bestäms av målet, närmast högre utvecklingsstadium eller -nivå. När blott och bar förändring utan förbättring, rentav med försämring, kallas "utveckling", vilket framkommer i sådana ord som "sjukdomsutveckling" och "brottsutveckling", visar sig tänkandet icke förstå vad kvalitet betyder.

¹⁴11. Kvantitet och kvalitet. I förstajagets världar råder kvantitetens herravälde. Där är de viktiga frågorna: "Vad är mera? Vad är mindre?" I andrajagets världar, begynnande i kausalvärlden, råder kvalitetsens herravälde. Där är de viktiga frågorna: "Vad är bättre? Vad är sämre?" Förståelse av kvalitet förutsätter alltid insikt om mening och mål i större och mindre skalor.

¹⁵12. Förstajaget ("personligheten") och andrajaget ("själen"), psykiskt och andligt. Medveten kontakt med Augoeides är första förutsättningen för att uppfatta skillnaden inom en själv.

¹⁶13. Vad som hör till den nya kulturen, sjätte underrasens och sjätte rottrasens kultur, och vad som inte gör det.

¹⁷14. Begär och behov. Vuxna ler, när de hör det lilla barnet, som just lärt sig ordet "behöva", säga: "Jag behöver den där slickepinnen." Men förmår samma vuxna skilja på begär och behov hos sig själva? Begär de vad de behöver och behöver de vad de begär?

¹⁸15. Intresse och lämplighet. Intresse för esoteriska studier är nödvändigt men är i sig, utan ytterligare kvalifikationer, otillräckligt.

¹⁹16. Lägre och högre mentalitet: lägre mentalt (47:6,7) är emotionalt mentalt, och högre mentalt (47:1-5) är rent mentalt. Det högsta mentala (47:1-3) kallas i regel "kausalt".

²⁰17. Emotionala och mentala begrepp. Rent emotionala begrepp finns ej. Med "emotionala begrepp" menas blandformer av emotionalt och mentalt, varav två kategorier kan urskiljas: begrepp som är övervägande emotionala men har ett mentalt inslag och begrepp som är övervägande mentala men har ett emotionalt inslag; dessa kan även kallas "känslbegrepp" och "fantasibegrepp". Också av rent mentala begrepp kan två kategorier urskiljas: de som saknar respektive har något kausalt inslag; den senare kategorin kan också kallas "mentallideer".

²¹18. Fiktionsbegrepp och verklighetsbegrepp. Sådana emotional-mentala eller rent mentala begrepp, som ej är bestämda av fysisk verklighet eller kausal verklighet, är till 99 procent fiktionsbegrepp. Med andra ord måste människans verklighetsbegrepp vara hämtade från och stödda på antingen fysisk verklighet eller kausal verklighet.

²²19. Attraktion och repulsion. Mekaniskt verkande attraktions- och repulsionskrafternas växelverkan i samspel och motspel kännetecknar förstajagets världar men är i andrajagets världar ersatt av ändamålsenlig, målmedveten, livslagenlig aktivitet.

²³20. Förstånd och förnuft. Skillnaden mellan förstånd och förnuft är skillnaden mellan objektiv och subjektiv medvetenhet eller, exaktare uttryckt, objektivt och subjektivt bestämd medvetenhet.

²⁴21. Latent och potentiell. Det vi en gång haft men inte längre har tillgängligt, närvarande, är dolt, latent. Det vi aldrig haft men en gång skall förvärva är potentiellt. Eken ligger potentiell i ekollonet, vilket innebär att varje ek en gång börjat som ollon. Omvändningen gäller dock i detta fall inte: att varje ollon måste växa upp till en ek. Att medvetenheten från början ligger potentiell i uratomerna betyder däremot att den förr eller senare måste framträda, aktualiseras.

²⁵Begreppsklarhet är nödvändig men inte tillräcklig. Begreppen kan nämligen vara klara (väl definierade) utan att vara sanna, utan att vara verklighetsbegrepp. Exempel på klara fiktionsbegrepp finner vi i exoteriska filosofiska systemen. Begreppen måste därför också vara verkliga, sanna. Det torde framgå av de tjuogoett ovan anförda exemplen att det utan hyllozoiken inte kan bli på en gång klara och sanna begrepp, det vill säga verklighetsbegrepp.

²⁶En betydelsefull fråga är den om allmänbegreppen, kollektivbegreppen, kollektivideerna, och hur dessa uppfattas av respektive mental- och kausalmedvetenheten. Okunnighet och

oklarhet om allmänbegreppens natur gav upphov till striden mellan nominalism och realism i filosofin. Nominalisterna sade att allmän- eller kollektivbegreppen var (enbart) namn, realisterna sade att de var verkliga ting. Extrem nominalism innefattar påståenden av arten att det inte finns människor utan bara Andersson, Pettersson, Lundström etc.; en hållning som betecknas såsom extrem individualisering eller atomisering. Klar och verklighetsbestämd förståelse av sakförhållandena är ett viktigt redskap i kampen mot det slags formativa tänkande som den extrema nominalismen utgör.

²⁷Ett långt framskridet stadium i processen att göra begreppen klara och verklighetsbestämda är en förutsättning för den högre (mentala, icke-emotionala) telepatins framväxt. Mer härom sägs i Del Tre.

2.8 Mera om tankeredskap

¹*Skalning.* Det gäller att för det första över huvud taget minnas att allt finns i skalor, ty när man befinner sig i låga delar av centra, där uppmärksamheten inte riktas av monaden själv, finns icke detta minne, denna insikt. Det gäller för det andra att begrunda, studera hur skalan ser ut, vilka led den uppvisar i detta individuella fall. Det gäller för det tredje att placera in de olika saker, varom fråga är, på sina rätta platser i skalsystemet.

²Skalans princip gör det möjligt att "veta allt", eftersom detaljerna blir färre i varje högre skala, inte samma detaljrikedom råder i högre som i lägre skalor.

³Med skalning lär man sig se hur det som i en liten skala (på en lägre nivå) yttrar sig såsom oerhört många olika saker, små saker, i en stor skala (på en högre nivå) visar sig vara något mycket grundläggande. Exempel: Ord(term)–begrepp–dikotomin är i en mindre skala vad materie–medvetenhets–dikotomin är i en större skala. Många små strålar på lägre nivå blir två starka, stora strålar på högsta nivå.

⁴Arbetet med skalning är att höja uppmärksamhetens kvalitet från flackande uppmärksamhet och av föremålet dragen uppmärksamhet till riktad uppmärksamhet.

⁵Skalningen såsom övning är förformning för uppfattandet av kausalideer, för användandet av kausalintuitionen, eftersom kausalintuitionen just sätter in allt i sina rätta sammanhang, i sin rätta skala.

⁶*Dynamiska aspekten, förändringens princip* måste alltid beaktas. Därmed motverkas formativa tänkandets fastsittande i dikotomier såsom "har skett – har ännu inte skett". Det är dylika dikotomier, som får tanken att fastna i ögonblicket i stället för att se tendenser, förändringens riktning, hastighet och kraft. Med icke-beaktande av dynamiska aspekten kan man anse att det inte är någon fara för att båten sjunker, eftersom vattnet ännu ej nått upp till relingen. I matematiken motsvarar detta förståelsen för vektor och derivata.

⁷*Förberedelsens princip.* Förståelse av förberedelsens princip motverkar formativt tänkande i termer av "har börjat – har inte börjat" såsom absoluta motsatser. Exempelvis kallar våra äldre bröder Confucius (Kongzi) och Platon för "femterundsmänniskor", trots att vi för närvarande är bara i mitten av fjärde runden, det vill säga fjärde eonen. Grunden därtill är att dessa båda i sin medvetenhetsutveckling redan nått det stadium som mänsklighetens flertal når först i femte eonen. När esoterikstuderande missförstod detta tal om "femterundsmänniskor", som om femte eonen redan vore inne, förklarade läraren med orden "några droppar regn gör inte monsunen, men de förebådar den". Motsvarande gäller beträffande sjätte rotrasen, eteriseringen, planet-hierarkins återframträdande och många andra gradvis skeende processer.

⁸*Reflektion såsom medel mot negativ emotionalitet.* Människan kan lära sig att använda det mentala allt mera för att bearbeta och övervinna negativa, hämmande, destruktiva emotionala komplex. Hon kan genom egen mental reflektion övervinna avund, mindervärdeskänsla, känsla av egen oförmåga eller oduglighet med mera dylikt. Avund motverkas med insikter såsom: "Det jag ser hos en annan och avundas denne såsom förmögenhet, samhällsställning, berömmelse etc. kanske är en skenbar förmån. Jag kan inte veta vilket pris han fått betala för denna. Många

lider bakom välmågans leende mask.” Känsla av egen oduglighet motverkas med insikter såsom: ”Det är inte jag som är misslyckad utan det jag gjorde som var misslyckat. Jag är inte identisk med misslyckandet, ty om jag vore det, skulle jag ju inte ogilla det och sträva efter förbättring. Jag är snarare lik det jag strävar att uppnå än det jag strävar att frigöra mig från.”

2.9 Invokationens och evokationens verkliga betydelse

¹I esoteriken talas mycket om ”invokationens och evokationens vetenskap”. Därmed menas att mänskligheten genom att rätt invokera (åkalla) högre evolutionsrikens hjälp också evokerar (förmår) dessa högre att lämna den åstundade hjälpen. Detta begrepp om invokation och evokation har man vanligen misstolkat därhän att man trott att mänskligheten genom att längta efter ”en räddare i nöden”, läsa ”invokationer” liksom böner på det religiösa sättet, förmår högre riken att ingripa för att ställa allt till rätta i våra världar. Detta är ett typiskt exempel på hur ursprungliga esoteriska ideer dras ner i det emotionala och sentimentala. Det mentala begreppet av invokationens och evokationens vetenskap är något helt annat, nämligen att mänskligheten, eller rättare sagt den mera medvetna och vakna delen av densamma, genom att intensivt söka en förklaring av livsgåtan, av verklighetsproblemen, under detta arbete vederlägger och avvisar alla de skenförklaringar teologi, filosofi, vetenskap och även ockultism lämnat, visar planethierarkin att den är mogen att taga del av hylozoiken och även får mottaga denna såsom gåva. Invokationen består alltså i odlandet av den rätta viljan att erhålla förklaring och evokationen i det lagenliga utlämnandet av denna till dem som i sitt inre avgivit löftet att inte missbruka den. I allt detta arbete måste livslagarna iakttagas, till exempel självförverkligandets lag, som säger att högre riken icke gör det som mänskligheten själv kan göra.

²Nu kanske någon säger: ”Men hylozoiken har ju publicerats, så att vem som helst kan studera den, också de som inte avger något dylikt löfte.” Svaret blir att kunskapen alltid har en viss förmåga att värna sig mot ovärdiga. Sådana individer kan visserligen läsa utgivna böcker, men saknar de den rätta inställningen, blir förståelsen aldrig den rätta, den nödvändigt djupa.

2.10 Ljusteknik: vad, hur, varför och för vilka?

¹Ljustekniken har alltid funnits hos planethierarkin, hos de lärare den sänder ut till människorna. Den har funnits såsom en metod lärarna givit sina lärjungar för att hjälpa dem att verksamare, säkrare och bättre förbereda sig för övergången från fjärde till femte naturriket. Antydningar om ljusteknikens existens finns i äldre läror såsom i Upanishaderna, hos Patañjali och hos Plotinos. Man måste dock vara alldeles klar över att det i äldre publicerade verk, alltså skrifter tillåtna för exoterisk spridning, icke kan finnas några klara och detaljerade anvisningar, som någon läsare utanför en esoterisk skola kunde följa och enbart med ett dylikt förfarande erhålla avsedda resultat. Samtliga dylika avhandlingar har skrivits i skolor av dessas lärare för de egna lärjungarna, är således i första hand avsedda för dessa och kan inte rätt förstås och ännu mindre rätt tillämpas utan de rätta ”nycklarna”, det vill säga de ytterligare fakta och förklaringar (såsom utredningar av använda symboler och symboliska talesätt) och den individuella vägledning som endast skolans lärare kunde ge lärjungen. Det i ockulta skrifter mycket använda uttrycket ”nyckeln till mysterierna” syftar på intet annat än detta nödvändiga komplement av fakta, förklaring och vägledning.

²Den gamla esoteriska pedagogiken, som tillämpades i kunskapsskolorna, byggde på symboler, som inte förklarade utan snarare dolde kunskapen. Lärjungarna fick av lärarna en enkel och otillräcklig tolkning av symbolernas innebörd och uppmanades sedan att meditera för att erhålla den intuition som först kunde uppenbara symbolernas djupare mening. De lärjungar, som nöjaktigt lyckades med detta, kvalificerade sig därmed för skolans närmast högre grad. I denna högre grad fick de veta den djupare tolkning, som de åtminstone delvis själva nått fram till, och uppmanades därtill att tränga ännu djupare med sin begynnande intuition.

³Det är tydligt att en dylik pedagogik inte lämpar sig för esoteriken i nutida publicerat

skick. Att såsom Blavatsky och hennes lärjungar och såsom Bailey bygga en nutida esoterisk undervisning på gamla symboler, som författarna – i bästa fall – ofullständigt förklarar eller – alltför ofta – ger en missvisande utläggning – är icke ändamålsenligt. Man kan gott säga att denna nya pedagogik är dysfunktionell, att esoteriken inte längre fungerar, att den till viktiga delar är obegriplig för de allra flesta studerande, att den genom sin oklarhet faktiskt ger upphov till nya fiktioner hos dem som studerar den. Allvarligast av sådana fiktioner är de som inger de studerande felaktiga föreställningar om hur medvetenhet av högre slag aktiveras.

⁴Eftersom esoteriken i den form, teosoferna och Bailey gav den, inte fungerade, blev det nödvändigt att publicera hylozoiken. Denna publicering ger oss en helt annan utgångspunkt för såväl den teoretiska förståelsen som det praktiska arbetet med att aktivera medvetenheten.

⁵Medvetenhetsutvecklingen från det mentala till det kausala går via det högre mentala, och detta högre mentala måste få arbeta med verklighetsideer och inte fiktioner, osanningar, och måste dessutom få dessa verklighetsideer sammanfogade med varandra i ett system. Hylozoiken erbjuder bådadera: verklighetsideer och system, verklighetsideerna insatta i ett system. Hylozoikens mentalsystem är ett meditationsobjekt.

⁶De flesta av de esoterikstuderande, som har latent kunskap från tidigare liv, hade endast 1sta graden i någon kunskapsorden, en liten minoritet 2dra graden. Ytterst få har latent kunskap av 3dje graden eller högre. Den ringare latensen hos denna majoritet är tillräcklig för att underhålla deras intresse för esoteriska studier i någon mån men är otillräcklig för att ge dem en djup förståelse av det hylozoiska mentalsystemet, som i nu publicerat skick motsvarar mycket mer än vad som lärdes upp till och med 2dra graden och även 3dje. För de flesta esoterikstuderande gäller alltså att latensen inte är dem till så stor hjälp i det mesta av deras studium av hylozoiken, utan att de måste arbeta hårt mentalt för att tillägna sig en klar uppfattning av många av dess ideer och fakta. Att den jämförelsevis ringa latens, som de flesta gamla esoteriker har, ändå ger dem drivkraft och en vägledande förståelse för esoterisk livs-åskådning mer än världsåskådning beror på det särskilda sätt, på vilket kunskapen meddelades i de gamla ordnarna, direkt kontakt mellan lärarens medvetande och lärjungens – ett mycket djupare intryck möjliggjordes därmed än det som förmedlas bara genom böcker.

⁷Blotta faktum att en människa är en gammal invigd betyder alltså inte att hon är alltförstående. Hur mycket hon förstår av esoteriken och hylozoiken i sitt nya liv beror dels på vilken grad hon tidigare uppnådde och i vilken kunskapsskola, dels på hur mycket hon har kunnat återerindra sig, dels på hur långt hon kunnat gå vidare i förståelse i denna inkarnation. Latent förståelse av hylozoikens mentalsystem har endast de som varit invigda i Pytagoras' kunskapsorden. Övriga gamla invigda har latent förståelse av enskilda fakta i esoterikens världsåskådning men inte av själva systemet. Dessa gamla invigda har vanligen nöjt sig med esoterisk livsåskådning.

⁸Dessa gamla invigda behöver också få lära sig lämpliga metoder för aktivering av högre slags mental medvetenhet, högre slags tänkande, högre slags förståelse. Det är nämligen genom detta högre mentala (först 47:5, senare och framför allt 47:4), som de aktiverar det kausala, väcker detta ur dess inaktivitet.

⁹Alice A. Bailey missförstod de antydningar hon erhöll från hierarkin om byggandet av bron, ljus-tekniken. Mer om detta sägs i Del Sju och Del Åtta.

¹⁰Planethierarkin kan utse en lärjunge att förmedla den kunskap som är avsedd för ett bestämt skede i mänsklighetens utveckling. Det är ofrånkomligt och hör till den mänskliga faktorn att lärjungen delvis missuppfattar hierarkins meddelanden, blandar in sina missförstånd i den framställning lärjungen gör av hierarkins undervisning. När så sker, ingriper hierarkin aldrig för att rätta felen, ty dylika är lärjungens eget ansvar, allt enligt lagen för självförverkligande. I stället blir det nästa budbärarens uppgift att efter egen förmåga rätta föregångares fel och misstag. Kunskapsförmedlingen till mänskligheten är på detta sätt en pågående, aldrig upphörande process av närmande till den exakta uppfattning som finns först hos planethierarkin.

¹¹Det är för alla studerande väsentligt förstå att tiden har kvalitativa bestämningar. Detta sammanhänger med planetariska, solsystemiska och kosmiska epoker. Vi har lämnat en gammal epok i stjärnårscykeln och har inträtt i en ny, Vattumannens tidsålder. Detta innebär inflöde av nya slags energier. Detta sammanhänger även med bildandet av nya raser och med den fortgående eteriseringen. Eteriseringen medför i begynnelseskedet att allt fler människor föds med eterisk syn och i ett mer framskridet skede att det bildas människoraser som har eterhöljet såsom enda fysiska hölje, alltså icke inkarnerar i organism. Eteriseringen och sjätte rasernas – först sjätte underrasens och sedan sjätte rotrasens – framträdande kräver en ny metod för både teoretiska och praktiska esoteriken.

¹²Hylozoikens publicering möjliggör en fullständigare och därmed bättre förståelse av hur medvetenhetsaktiveringen från det mentala till det kausala går till.

¹³Religionernas bortdöende och den kvardröjande kristendomens marginalisering gör den i äldre esoterisk litteratur använda kristna symboliken allt mindre begriplig för kommande generationer. Sådana ord och uttryck som ”synd”, ”nåd”, ”försoning”, ”frälsning”, ”fördörelse”, ”rättfärdiggörelse genom tro” etc. står inte för något som nutidsmänniskan finner angeläget eller ens begripligt. De frågor kristendomen ställer är inte de frågor människor av i dag ställer, och de svar kristendomen ger är blott svaren på de egna meningslösa frågorna. Det var också förfelat av de tidiga teosoferna att söka reformera buddhismen. Man kan inte bringa ordning i en hoppöst tilltrasslad terminologi, såvida man inte utgår från det exakta kunskapssystemet. Och har man det exakta kunskapssystemet, så använder man detta i stället för att söka reformera något inexact och inadekvat. Dessutom väcker man de gammaltroendes fientlighet, om man söker ge deras en gång formulerade lära en ny tolkning och ännu mera så, om man dessutom byter ut de kära orden och uttrycken mot andra, som man tror vara riktigare. Då blir man ansedd för helgerånare, en onödig belastning. Ett gott råd till aspiranter, som studerar hylozoik och övar ljus-teknik: Missionera inte! Försök inte omvända människor som är alldeles nöjda med de äldre läror, med ockultism, teosofi, Baileyböckerna etc. och som icke inifrån sig själva känner behovet av ett exakt kunskapssystem! Låt hylozoiken med ljus-tekniken vara förbehållen de förstående och lämna de oförstående i fred! Allt detta handlar om utvecklingsstadier och -nivåer, och förstår man detta, förstår man också toleransens nödvändighet. I missionärnsnittet finns alltid ett inslag av intolerans.

¹⁴Det är bara i en kortvarig övergångsfas, i brytningen mellan det nya och det gamla, som det finns ett verkligt behov av att klargöra de gamla symbolernas, formernas och formuleringarnas betydelse i hylozoikens termer för dem som vuxit upp med dem och önskar hjälp i frigörelsen från dem. I ett senare skede, efter ett eller ett par hundra år, har det vuxit upp flera nya generationer, som alltsedan barndomen ingenting vet om de gamla formerna och symbolerna och därför inte behöver frigöra sig från dessa. För dessa yngre generationer kan det bara uppfattas såsom en onödig omväg att förklara verklighetsbegreppen med idelig hänvisning till hur dessa tolkades eller snarare misstolkades genom de gamla formerna och symbolerna.

¹⁵Visst har dessa yngre rätt i att formen i många fall innebär en onödig omväg. ”När förståelse för det väsentliga vaknar, blir formen ett hinder.” Särskilt efter en ny zodiakepoks inträde försvagas beroendet av de former, som hör till gamla zodiakepoken, i en process som pågår ända tills dessa former upplösts. Gamla symboler dör bort först genom att förståelsen för deras innebörd går förlorad, varefter de oförstådda formerna utan mycken saknad överges av de nyare generationerna. Försök att modernisera de gamla formerna tjänar bara till att påskynda deras bortdöende. Nya vattumansenergierna fullbordar förstörelseverket.

¹⁶Lärarna framlägger nu ljus-tekniken för att ändamålsenligt förena esoterisk teori med esoterisk praktik – arbetet med att aktivera medvetenhet av högre slag. Detta förenande förutsatte att hylozoiken först publicerades. Den äldre publicerade esoteriken antingen saknade en praktisk fortsättning, såsom teosofin, eller erbjöd blott en svag och otillräcklig praktik, såsom Arcane School. Först på hylozoikens teori och på pytagoreiska aktiveringsmetoder byggd praktik blir

tillräcklig för individernas och gruppernas ändamålsenliga medvetenhetsutveckling.

¹⁷Lärarna har framlagt ljustekniken också för att bättre knyta samman invigda och icke-invigda – gamla och nya esoterikstuderande.

¹⁸Förståelsen, uppskattningen och det ivriga övandet av ljustekniken blir en allmän företeelse först i sjätte rotrasen, men början göres och grunden läggs i femte rotrasens sjätte underräs. Förståelse och intresse för ljustekniken kännetecknar den framväxande sjätte underräsens individer.

2.11 Mystik och esoterik

¹Mystiken är nödvändig men är i sig otillräcklig. Mystiken visar sin nödvändighet däri att den utgör ett utvecklingsstadium aspiranten måste ha bakom sig, innan han kan med framgång vandra den esoteriska vägen. Mystiken visar sin otillräcklighet däri att den förståelse den kan skänka begränsar sig till det lägre mentala, det emotionalt mentala, icke når det högre mentala, det rent mentala, vilket aspiranten emellertid måste nå och tillgodogöra sig för att kunna förvärva den högsta mentala medvetenheten, den kausala, med dess för människan högsta möjliga slag av förståelse.

²Mystikern önskar inte klarhet, något definitivt, objektivet och lagbestämt, utan dras till det subjektiva och godtyckliga. Det finns mystiker och mystiker; urskiljbara är dels en fåtalig elit, som via det högsta emotionala (48:2) når kontakt med och vitaliseras av högre medvetenhet, kausal (47:2,3) och essential (46:7), dock utan att förstå denna; dels en massa som inte tillnärmelsevis når lika högt (mestadels 48:4, sällan 48:3). Elitmystikerna blir allt sällsyntare, massmystikerna allt vanligare. När mystiken blir en massrörelse, framträder kravlöshetens, bekvämlighetens ideal – tron att man kan få något av värde utan ansträngning, utan betalning, utan arbete, utan offer. Miljoner läser Coelho's *Alkemisten*, men få är beredda att underkasta sig villkoren för det arbete den verkliga alkemisten utför.

³Mystikern på emotionalstadiet tycker inte om klara begrepp utan föredrar det vaga, oklara, obestämda, just därför att själva begreppsklarheten drar honom till det mentala och det mentala i hans fall kan vara enbart det lägre mentala (eftersom han står på emotionalstadiet), som inte har någon kontakt med det övermedvetna kausala och därför ter sig "oandligt".

⁴Mystikerna invänder att intellektet inte kan lösa kunskapsproblemen. Till detta säger esoterikern att de har både rätt och fel. Den skenbara paradox, som ligger i detta, upplöses genom insikten om att det finns lägre intellekt och högre intellekt. Det lägre intellektet är mentalmedvetenheten av fyra slag (47:4-7), och det är riktigt att detta inte kan lösa kunskapsproblem, eftersom det inte kan konstatera fakta i högre världar, inte kan skänka oss kunskap om verkligheten. Och detta lägre intellekt är det enda mystikerna har erfarenhet av – i själva verket blott de två lägre av dessa fyra – 47:7 och 47:6 – eftersom de två högre – 47:5 och 47:4 – normalt aktiveras först på det efter mystikerstadiet följande humanitetsstadiet, det egentliga mentalstadiet. Det högre intellektet är kausalmedvetenheten i sina tre slag, vilket kan konstatera fakta i människans alla fem världar (47-49), men det är som sagt inte detta högre intellekt, som de har erfarenhet av. Det mentala uppfattas som "oandligt", torftigt, torrt, tråkigt eller lågt endast så länge som erfarenheten är begränsad till just detta "oandliga" etc. och lägre mentala.

⁵Därav följer också nödvändigheten av att utveckla det mentala och det kausala. Det högre kan inte bara vara sällhet. Det måste också vara kunskap, förståelse och förmåga att förverkliga.

⁶En av mystikens begränsningar, och en oöverbinnelig sådan, är dess dualism, som framkommer i talet om "jaget och den älskade, jaget och gud" etc. Mystiker av högre slag drives av enhetsförnimmelsen, men dualismen är oförenlig med det verkliga enhetsmedvetandet.

⁷Många sökare kan inte skilja på mystik och esoterik, så att de kallar dem båda antingen "mystik" eller "esoterik" eller använder båda termerna omväxlande och utan urskillning om det ena och det andra. Men esoteriken är mental och syftar till att aktivera kausalmedvetenheten, medan mystiken är emotional och strävar till kontakt med essentialmedvetenheten (enhets- eller gudsupplevelsen), en kontakt som emellertid inte skänker kunskap och mental

förståelse utan bara ”sällhet”. Esoteriken kommer från planethierarkins lärare och dessas skolor, har alltså ett övermänniskt ursprung, medan mystiken har sitt ursprung i emotional-medvetenheten, alltså ett mänskligt ursprung. Oförmågan att skilja på mystik och esoterik i det yttre (mänskligheten, historien) motsvarar och beror på oförmågan att skilja på emotionalt och mentalt i det inre (de egna medvetenhetsfunktionerna).

⁸Esoterikern använder mystikens metod (attraktionens energiaspekt) men låter sig inte ryckas med av dess känslotänkande, som tenderar att tränga undan det kritiska mental-tänkandet; han är alltså inte beroende av mystikens medvetenhetsaspekt – kama–manas. Han använder det i mystiken ändamålsenliga för sin medvetenhetsutveckling. Esoterikern använder mystiken, mystikern låter sig användas av den mystiska impulsen – det är en stor skillnad. Esoterikern bevarar sin suveränitet.

⁹Mystiska tankegångar och betraktelsesätt kan förekomma även hos människor, som inte är mystiker eller ens hyser särskilt intresse för mystik eller religion. ”Mystik” kan alla sådana betraktelsesätt kallas, som uppstår där det lägre mentala princip-tänkandet inte längre kan förklara, så att individen i stället griper efter det rent subjektiva och fantasibetonade. Dyliga mystiska betraktelsesätt framkommer till exempel hos somliga moderna fysiker.

¹⁰Också de som räknar sig såsom mentalister och esoteriker och saknar personligt intresse för mystik, bör likväl söka förstå mystik och mystiker, ty dels får de inte vara främmande för något mänskligt; dels måste de vara beredda att hjälpa sökare där dessa står, och de flesta av dem står just där, i mystiken; dels når de verkligt framstående mystikerna vissa högre medvetenhetsskikt, som mentalisten inte når, även om mystikerna inte kan förklara dessa.

2.12 All esoterik är skicklighet i handling

¹Praktisk är även den så kallade teoretiska esoteriken, så snart den studerande aktivt behärskar systemet. Skillnaden mellan teori och praktik ligger nämligen inte i studiets eller verksamhetens föremål, utan i graden av medvetenhetens aktivering. Så länge individen står på de stadier i medvetenhetsutvecklingen, där hans emotional- och mentalmedvetenhet huvudsakligen är de hithörande höljenas automatiska och mekaniska aktivitet, så länge är han också huvudsakligen aktiv enbart i fysisk mening, och för en sådan individ måste orden ”fysisk”, ”aktiv” och ”praktisk” avse i stort sett samma begrepp. Men allteftersom individen når högre stadier i medvetenhetsutvecklingen (kulturstadiet och högre) och därmed blir alltmer intresserad av att aktivera egen högre emotional och högre mental medvetenhet, blir han också emotionalt och mentalt självaktiv och för en sådan individ motsvarar orden ”aktiv” och ”praktisk” ett vidare begrepp, eftersom de avser också det emotionala och mentala. Emotionalt självaktiv är individen, när han avsiktligt utmönstrar lägre, negativa emotioner och ersätter dessa med högre, positiva. Mentalt självaktiv är han, när han är avsiktlig i sitt tänkande, riktar sin mentala uppmärksamhet, till exempel utmönstrar egna och andras fiktioner genom riktigt tänkande byggt på verklighetsideer eller med mental insikt och mental vilja (med eller utan det högre emotionalas medverkan) sopar bort negativa emotioner (såsom rädsla) ur emotionalhöljet.

²Denna tendens att fysikaliserat tänkandet, begränsa det till det fysiska, som visar sig bland annat i den just beskrivna uppfattningen om handling, praktik, såsom uteslutande fysisk, har många orsaker och grunder. Djupast sedd ligger den i faktum att hela solsystemmanifestationen med dess sju världar (43–49) finns i den kosmiska fysiska världen.

³Vad praktik är förstår aspiranter och lärjungar i nya tidsåldern allt bättre, allt djupare, allt mer verklighetsbestämt. Denna förståelse har med ”görat” att göra. Denna bättre förståelse av praktiken förutsätter visserligen esoterisk kunskap, eftersom ”görat” inte bara är fysiskt utan även emotionalt och mentalt och bara esoteriken ger vetskap om att det emotionala och mentala är egna verkligheter; för dem som förmår uppfatta dem lika objektiva som fysiska verkligheten. Men först hylozoiken ger förståelsen av att ”görat” är jagets, monadens, självaktivitet, när denna är starkare än höljenas aktivitet. De äldre och övriga esoteriska skolorna saknade läran om jaget

såsom en monad, en uratom inkarnerad och potentiellt verksam i fysiska världen. Men det viktigaste görat är det mentala. När det mentala görat är rätt, kan även det fysiska bli rätt.

⁴Djupare uppfattning av praktik är erforderlig. Ordet ”praktik” kommer av en grekisk ordrot, som betyder ”handla, göra”. Att göra betyder i hylozoisk mening att vara självaktiv, monadens verksamhet till skillnad från höljenas automatik (höljesautomatiken). Och denna monadens självverksamhet kan bedrivas i vilken värld som helst: fysiska, emotionala, mentala etc. Att tänka själv är mental praktik. Aspiranten måste övervinna primitiva uppfattningen om ”göra” såsom uteslutande fysisk aktivitet. Evolutionen, medvetenhetsaktiveringen börjar visserligen i fysiska världen, varför det är i denna värld människomonaden på mänsklighetens nuvarande allmänna stadium har lättast att vara självaktiv. Men självaktiviteten i de högre, emotionala och mentala världarna, får allt större betydelse på de högre utvecklingsstadierna.

⁵Eftersinnande, reflekterande studium av hylozoikens mentalsystem, självständigt tänkande med hylozoikens fakta är medvetenhetsaktivering, monadens självaktivitet och därmed praktik.

⁶”Därefter undervisningen om yoga.” Så inleder Patañjali sina Yogasūtraer. ”Därefter” betyder: efter det teoretiska studiet av världsåskådningen. Att den praktiska tillämpningen måste följa på det teoretiska studiet tolkas på två sätt, som båda är riktiga: 1) teorin måste följas av praktik, emedan enbart teori inte leder till målet; 2) studiet av teorin måste föregå praktiken, emedan praktik utan föregående inlärande av teorin inte leder till målet.

2.13 *Det nya försöket att lära ut ljustekniken exoteriskt*

¹Tidigare försök, planethierarkin gjort att lära ut ljustekniken exoteriskt, har misslyckats. De har misslyckats, emedan esoteriska lärare har överskattat lärjungars förmåga att med kausalmedvetenheten mottaga i symboler meddelad undervisning och att nerdimensionera denna i en för mentala begreppstänkandet uppfattbar form. Lärjungar har misstagit emotional-mental fantasi för kausal intuition och sedan sökt uttrycka dylik fantasiska skapelser med en bristfällig terminologi och utan det stöd av klarhet och ordning som ett mentalsystem med väl definierade, entydiga termer skänker. Resultatet av denna fåfänga möda blev fikcionalism både hos de förmedlande lärjungarna och hos de aspiranter för vilka undervisningen var avsedd.

²Högre graders invigda lärjungar till planethierarkin har inga dylika svårigheter att med kausalmedvetenheten mottaga undervisningen i ljusteknik och förstå denna kausalt, det vill säga utan mental nerdimensionering. Detta slags undervisning i ljusteknik är i egentligare mening esoterisk. Därmed menas att den meddelas i kausalvärlden, uteslutande medelst kausalideer, och icke av lärarna nerdimensioneras till mentala begrepp, utan överlåter arbetet med dylik nerdimensionering helt och hållet på de lärjungar som mottar undervisningen. Nödvändigheten av detta förfarande framgår av att kausalvärlden är uteslutande planethierarkins värld, oåtkomlig för de mörka krafternas anslag och mänskliga livsokunnighetens förvrängning.

³Nu göres alltså ett nytt försök att lära ut ljustekniken exoteriskt, det vill säga nerdimensionerad i mänskliga språkets ord, en form som mentalmedvetenheten kan uppfatta. Skillnaden mot tidigare gjorda försök är märkbar framför allt i tre avseenden. För det första att detta nya försök bygger på och förutsätter pytagoreiska mentalsystemet, hylozoiken. Detta är den viktigaste skillnaden. För det andra att i samband därmed pytagoreiska metoder för aktivering av medvetenheten anvisas. För det tredje att metoder för en effektivare aktivering av de båda högre mentalmedvetenheterna anvisas, emedan dessa är dels de nödvändiga förbindelselederna till aktiveringsfaktorerna för den hos majoriteten aspiranter alltså inaktiva kausalmedvetenheten, utan vilken ljustekniken i stort sett är och förblir en död bokstavstro.

⁴Esoteriska kunskapens formulering i ett mentalsystem har visat sig nödvändig för aktiveringen av högre mentalmedvetenheten, perspektivtänkandet och systemtänkandet. Emellertid har ett sådant system antingen saknats, såsom hos Blavatsky och Bailey, eller varit för primitivt, det vill säga saknat alltför många väsentliga fakta, såsom hos Leadbeater. Man kan säga att systemet finns antytt i Baileys och D.K.:s verk, om än ofullständigt, skissartat – ty det

saknar alltså flera väsentliga fakta, såsom att jaget är monaden och monaden är en uratom – framför allt i det viktigaste verket, *A Treatise on Cosmic Fire* (En avhandling om kosmisk eld), men är där alltför litet anpassat till mentala begreppstänkandets krav och har alltför mycket förutsatt de studerandes intuition. Först sedan Laurency publicerade pytagoreiska hylozoikens mentalsystem, finns den solida grund för begreppsmässig uppfattning av esoteriken som gör det möjligt att exoteriskt lära ut ljustekniken. Mystiska och symboliska antydningar har därmed kunnat bytas ut mot väl definierade, entydiga termer insatta i sina rätta sammanhang, och även har vissa fiktioner kunnat rensas ut. Oklara mentala uppfattningar, fantasikonstruktioner och fiktioner i stället för exakta begrepp är inga faktorer för aktivering av inaktiva kausalmedvetenheten.

⁵Planethierarkin har tillåtit hylozoiken för publicering och har därmed överlämnat denna såsom gåva till mänskligheten. Men detta har hierarkin icke gjort villkorslöst. Det viktigaste med gåvan förbundna villkoret är att alla, som studerar hylozoik och övrig esoterik, måste vara aspiranter på lärjungaskapet till planethierarkin, alltså vilja bli lärjungar, sträva efter att göra sig lärjungaskapet värdiga. Däri ingår tjänande i enlighet med planetregeringens plan för mänskligheten och arbete med att utveckla den egna medvetenheten för att göra sig bättre skickad såsom redskap för denna plans utförande. Det må saknas mycket i vars och ens utrustning – det måste det få göra, alldenstund de icke är lärjungar; och även hos lärjungar finns alltså brister, ty annars vore de ju mästare och inga lärjungar. Men ett får icke saknas: ärlig vilja att fullkomna sig enligt givna lagar, regler och principer. Alla som vill vara aspiranter och godtar villkoren, är det också.

2.14 Ljusteknikens roll i medvetenhetsutvecklingen

¹Det är nödvändigt för aspiranterna att ställa frågor. För ett självaktivt intellekt – ett intellekt frigjort från det emotionala – finns ingen ände på frågor. Därmed är inte sagt att aspiranterna skall ansätta de i arbetet äldre med sina frågor. Det följer av självaktiveringens princip att de i största möjliga utsträckning själva söker besvara frågorna. Alltför många av aspiranternas frågor är redan besvarade i litteraturen, så att de hade funnit svaren, om de hade studerat denna ordentligt och förmått draga de rätta slutsatserna av det studerade. Det följer av det här sagda att studiet måste göras intensivare, men inte blott i kvantitativ mening, utan även i kvalitativ mening, det vill säga högre medvetenhetsslag måste aktiveras.

²Varför har esoteriska böcker ”hämtats ner”, skrivits och tryckts, om icke för att läsas? Men det kan inte stanna vid aspiranternas blotta läsning. En kvalitativt högre grad av medvetenhetens aktivering erfordras, en aktivering utöver den som fås genom blotta läsningen. Aspiranterna skall därför gå vidare från att blott läsa böckerna till att grundligt förstå deras tankeinnehåll och från att grundligt förstå tankeinnehållet till att slutligen behärska systemet, så att det blir levande i deras eget tänkande. Att aspiranternas förståelse av esoteriska världsåskådningen fördjupas betyder bland annat att de förstår varför, för vilket ändamål, de skall studera världsåskådningen, det vill säga hylozoikens mentalsystem. Det är visserligen på lärjungastadiet, som en djupare förståelse av viljeaspekten – vari ingår också förståelse av ändamål, avsikt och plan – gör sig gällande, men om aspirantskapet är förberedelse för lärjungaskapet, innebär det ju att också aspiranten bör anstränga sig i riktning mot förståelse av ändamål, avsikt och plan.

³Det emotionala såsom sammanbindare av mentalt tänkande och fysisk manifestation i tankeformbyggandet är nödvändigt på aspirantskapets tidiga stadier men blir obehövligt i samma mån som mentalviljan utvecklas på aspirantskapets senare stadier. Ljustekniken handlar i första skedet om att öppna fyra direkta förbindelser: en förbindelse inom det högre mentala, nämligen mellan 47:4 och 47:5; två förbindelser mellan det kausala och det högre mentala – mellan 47:3 och 47:5, respektive mellan 47:2 och 47:4; och en förbindelse mellan det högre mentala och det fysisk-esoteriska – 47:4 och 49:4 – med förbigående av det emotionala. I ett senare skede öppnas med ljustekniken en direkt förbindelse mellan 47:3 och 49:3; denna förutsätter dock att en stabil

förbindelse upprättats med essentialhöljet (46), ännu så länge bara i en första utbyggnad (46:7). Förbindelsen mellan 47:2 och 49:2 blir inte möjlig för större grupper förrän i en avlägsen framtid. För lång tid framåt förblir också för de flesta ”invigda” eterhöljets två lägre molekylarslag (49:4 och 49:3) de enda de medvetet kan använda.

⁴Talet om att ”förvandla” lägre medvetenhet till högre är oegentligt. Liksom flera andra esoteriska uttryck är också detta en analogi, i detta fall hämtad från materieaspekten. Man kan nämligen säga att lägre slags materia förvandlas till högre slags, när större, grövre, mer sammansatta molekyler av lägre slag delas i mindre, finare, mindre sammansatta molekyler av högre slag och i större skala när lägre slags atomer upplöses i högre slags atomer. Det som sker i medvetenhetsaspekten är däremot inte att ett lägre slags medvetenhet förvandlas till ett högre slags medvetenhet, utan att ett lägre slags medvetenhet byts ut mot ett högre slags medvetenhet, att denna högre medvetenhet ersätter eller tränger undan den lägre medvetenheten från uppmärksamhetens fokus. Denna högre medvetenhet har hos individen existerat även dessförinnan men endast såsom inaktiv, det vill säga evolutionsmonaden ifråga har inte ägt förmåga av självaktivitet i denna medvetenhet utan kunnat uppfatta denna endast med hjälp utifrån, genom tillfällig inspiration av högre stående väsen. Monadens förvärv av denna högre medvetenhet är en process av självaktivering och icke-identifiering, en process som leder till att monaden själv äger denna högre medvetenhet, själv förmår framkalla den utan högre hjälp och, så länge det högre tillståndet varar, icke är identifierad med någon lägre medvetenhet. Processen att aktivera detta högre medvetenhetsslag innebär att monaden allt oftare uppehåller sig i detta högre tillstånd, får det att vara längre och kan lägga mer i det, så länge det varar, använder det mera mångsidigt för reflektion, bearbetning av kunskapsmaterial och problemlösning.

⁵Ljusteknikens betydelse för mänskliga medvetenhetsutvecklingen ligger bland annat däri att aspiranter och lärjungar tränas i att i högre mentalmateria bilda tankeformer, som så nära ansluter sig till kausalideer att de kan attrahera sådana självaktiva kausalmolekyler som motsvarar dessa ideer, är bärare av dem. Även om fler människor på detta sätt tar kausalmaterial i anspråk och detta tär på befintliga förråd av denna, aktiveras samtidigt evolutiv mentalmateria, så att stora mängder evolutiva mentalmolekyler kan förvandlas till (upplösas i) kausalmolekyler, varefter dessa kan bli bärare av kausalideer som innehåller de element av sanning som fanns i mentalmolekylerna (visar sig vara dessas ”korn av sanning”). Därmed blir med tiden ett större förråd av kausalmolekyler tillgängligt, så att i nästa skede ännu fler människor kan tränas i ljustekniken.

⁶Intellektuell mognad för mottagande av ljustekniken visar sig i aspiranternas krav på ordentlig förklaring och avvisande av mystifikation, skenförklaringar, visar sig i deras förståelse av vad förnuftig förklaring vill säga och avvisande av oförnuftig tro. Exempel på mystifikation, skenförklaring, i stället för verklig förklaring är alla försök teosoferna, Bailey inräknad, gjort att förklara det bestående jaget utan att utgå från hylozoikens monadlära. Detta skall här inte närmare utredas, utan läsarna hänvisas till den i ämnet tidigare publicerade uppsatsen *Några problem rörande människans medvetenhetsutveckling i Alice A. Baileys framställning och deras lösning enligt hylozoiken*.

⁷Nödvändigt är även avvisandet av offentligt förkunnade lögner, ty sanningen kan inte samexistera med lögnen. De som studerar ljustekniken – aspiranterna – kan gott säga till hur stora lögntroende majoriteter som helst: ”Vi håller för sant det som ni håller för lögn, och vi håller för lögn det som ni håller för sant.”

⁸Mentaliseringen kan icke sägas vara effektiv, förrän den leder till och innefattar aktivering av den dittills slumrande kausala medvetenheten: det lägsta kausala, 47:3, genom perspektivtänkandet, 47:5, och det mellersta kausala, 47:2, genom systemtänkandet, 47:4. Eftersom systemtänkandet för sin fulla aktivering måste ha det fulländade kunskapssystemet, innebär detta att individens mentalisering blir effektiv först genom hans bemästrande av det hylozoiska mentalsystemet.

SÄRSKILDA ÖVNINGAR I LJUSTEKNIK

2.15 Frömeditationer

¹Användandet av frömeditationer är väsentligt i ljustekniken och har kännetecknat den från första början. Lika väsentligt och kännetecknande är användandet av långa tankar. Därför inställer sig naturligt frågan om vari skillnaden mellan de båda består.

²Enkelt uttryckt kan den viktiga skillnaden anges sålunda: I en frömeditation är förfarandet anvisat av läraren men innehållet till stor del överlämnat till meditatörerna själva. I en lång tanke råder det omvända förhållandet: innehållet är anvisat men förfarandet överlämnat till långtanketänkarna själva.

³Detta innebär att i en frömeditation meditatörerna alltid inleder övningen med att övergå i ett annat funktionstillstånd. Detta tillstånd beskrivs exoteriskt såsom kännetecknat av en betydligt lägre hjärnvågsfrekvens än den de vanligen opererar med i det dagsmedvetna: thetafrekvenser (7–4 Hz) mot de vanliga betafrekvenserna (28–14 Hz) och även alfafrekvenserna (14–7 Hz). Esoteriskt och viktigare beskrivs det såsom kännetecknat av att dagsmedvetenheten lämnat organismen och övergått till eterhöljet; lägsta slag av samādhi. Detta tillstånd beledsagas eller föregås av tre nödvändiga tillstånd: dels ändamålsenlig andningskontroll, dels sinnenas tillbakadragande från omvärlden, dels stillandet av emotionala och mentala mekaniska funktioner, så att enbart jagets avsiktlighet, dess riktade uppmärksamhet, är rådande. Tillsammans med samādhi utgör dessa tre tillstånd det som i ljustekniken kallas ”arbetsbordet”, den av funktionstillståndet betingade förutsättningen för själva arbetet, det vill säga meditationsövningen. Förfarandet vid arbetsbordets iordningställande är därmed i frömeditationen fastställt. Däremot är meditationens själva innehåll eller föremål till stor del meditatörernas eget val. Detta framgår även av frömeditationernas texter. I dessa ges en kortfattad förklaring av och ledning om innehållet, men avsikten är att meditatörerna själva skall vidareutveckla detta i egna betraktelser. Man kan säga att de av lärarna mottar liksom ett frö att vårda och sköta, få att gro och växa upp till en livskraftig planta med ett alltmer vidsträckt grenverk – sammanhanget av de allt fler tankar, som är riktigt härledda från grundtanken, fröet – därav namnet ”frömeditation”.

⁴”I ljustekniken börjar allt med förståelsen. Förståelsen är en förening, en samverkan, av kunskap och vara.” *Ljusteknikens långa tanke, del ett, element nr 1*

⁵Det är tydligt hur i sina frömeditationer ljusteknikerna arbetar med både kunskapen och varat. Ju mer de vet, ju bättre de studerat hylozoiken, desto bättre och djupare blir även meditationens kunskapsinnehåll, desto mer får de fröet att växa. Ju bättre de arbetar med funktionstillståndet, når kontroll över de mekaniska höljesfunktionerna, framkallar självmedvetenhet, desto bättre blir deras vara. En större kunskap i ett bättre vara betyder en bättre förståelse. Med tillräcklig erfarenhet av skillnaden mellan bättre och sämre tillstånd av vara inser de att förståelsen föreligger i olika kvalitetsgrader, så att de också inser varför det sätt att arbeta med både kunskapen och varat, som frömeditationerna erbjuder, är nödvändigt för en fullare förståelse.

⁶Vad gäller långa tankar finns däremot intet krav att arbetet med dessa måste utföras i ett annat funktionstillstånd än det vanliga, exoteriskt beskrivet såsom kännetecknat av beta-frekvenser. Därför är det möjligt och även önskvärt att ljusteknikerna arbetar med långa tankar, reflekterar över dem, i alla slags vardagliga situationer, när de inte behöver rikta uppmärksamheten på annat. Därmed kan de ”leva i meditation”, en inställning som också underlättar övergången från vardagslivet till iordningställandet av arbetsbordet för en frömeditation.

⁷Därmed är ej sagt att de inte kan och inte får använda långa tankar i andra funktionstillstånd, i meditation, i samādhi. Givetvis är detta både tillåtet och önskvärt men, som sagt, inte tvunget.

⁸Det råder en kvalitativ skillnad mellan att göra övningar med kunskap och förståelse av den teori övningarna vilar på och utan denna kunskap och förståelse. Med förståelse av teorin kan kunskap och vara bringas i harmonisk samverkan också vad gäller övandet.